

Handelingen

27-28-29

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1984-1985

Vergaderingen van april 1985

MOTIE BELANGENCONFLICT ONTWERP CRW-STUK 107 (1983-1984)
ERKENNING EN SUBSIDIERING JONGEREN ADVIES CENTRUM GENT
BEVOEGDHEID LOKALE BOUWMAATSCHAPPIJEN
DRINGENDE OPTIES ZEEVISSERIJONDERWIJS
ERKENNING DRIE TORENS TE GENT ALS NATIONAAL MONUMENT
ONTBREKEN TV-VERSLAG BILJARTKAMPIOENSCHAP VAN BELGIE
DEONTOLOGISCHE REGELS BRT-UITZENDINGEN DOOR DERDEN
OPENBAARMAKING JAARBOEK VLAAMSE RAAD VOOR HET LEEFMILIEU
KRITIEKE SITUATIE VLAAMS KLEINKUNST ARCHIEF TE TURNHOUT
ORGANISATIE FIETSCROSSEN VOOR KINDEREN
RESTAURATIE EN OPENSTELLING DOMEIN GROENENBERG
VERZURING GRONDWATER GRENSGEBIED Z-NEDERLAND
INSTITUTIONALISERING OMROEPEN
JACHTBELEID
WEERSLAG ACTUALISERING REGEERPROGRAMMA OP FINANCIERING
VLAAMSE GEMEENSCHAP
AANBESTEDING BOUW AUTOMATISCHE KROONHEKREINIGERS
OPRICHTING EN VESTIGING HELIKOPTERFABRIEK
EXPLOITATIEMOEILIKHEDEN ANCIENNE BELGIQUE

Inhoud

Nr. 27 **Maandag 29 april 1985**
 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1023

Motie voorgesteld door de heren G. Verhaegen, E. Beysen, J. Van Elewycq en P. Van Grembergen betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Conseil régional wallon ingediend ontwerp van decreet „sur la protection des eaux de surface contre la pollution”, CRW-stuk 107 (1983-1984) – Nr. 1

Bespreking, blz. 1023

 Spreeker : de heer G. Verhaegen

Hoofdelijke stemming, blz. 1024

Samenstelling van een commissie

Wijziging onder de plaatsvervangende leden, blz. 1025

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1025

Nr. 28 **Dinsdag 30 april 1985**
 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1027

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1027

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1027

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1027

Motie

Indiening, blz. 1027

Nota

Indiening, blz. 1028

Advies van een commissie

Indiening en verwijzing, blz. 1028

Verslagen

Indiening, blz. 1028

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1028

Jaarverslag

Indiening, blz. 1028

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65)

Indiening, blz. 1028

Dringende vragen (R.v.O. art. 66, 5)

Dringende vraag van de heer P. Tant tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg, over de erkenning en subsidiëring van het Jongeren Advies Centrum te Gent, blz. 1028

Dringende vraag van mevrouw M. Van Puymbroeck tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de bevoegdheid van lokale bouwmaatschappijen binnen erkende herwaarderingsgebieden, blz. 1029

Dringende vraag van de heer O. Van Ooteghem tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de dringende opties voor het zeevisserijonderwijs, blz. 1030

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer O. Van Ooteghem tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de erkenning van de drie torens te Gent als nationaal monument, blz. 1031

Vraag van de heer O. Van Ooteghem tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het ontbreken van enig TV-verslag betreffende het biljartkampioenschap van België, blz. 1031

Vraag van de heer J. De Mol tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de naleving van deontologische regels tijdens BRT-uitzendingen door derden, blz. 1032

Vraag van de heer J. De Mol tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de procedure voor en de openbaarmaking van het Jaarboek van de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu, blz. 1033

Vraag van mevrouw J. De Loore-Raeymaekers tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over een algemene regeling voor waardevolle archieven in Vlaanderen en de kritieke situatie van het Vlaams Kleinkunst Archief te Turnhout, blz. 1034

Vraag van mevrouw J. De Loore-Raeymaekers tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, en de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid, over de organisatie van fietscrossen voor kinderen, blz. 1035

Vraag van de heer D. Vervaeke tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de overdracht, de restauratie en de openstelling van het domein Groenenberg op het grondgebied van Sint-Pieters-Leeuw en Lennik, blz. 1035

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de verzuring van het grondwater in het grensgebied ten zuiden van Nederland, blz. 1036

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsmi-

nister van Cultuur, over de houding van de Minister ten opzichte van een suggestie tot institutionalisering van de omroepen in Noord en Zuid, blz. 1036

Vraag van de heer R. Declercq tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de ideologische en filosofische eenzijdigheid van de uitzendingen van de wereldomroep, blz. 1037

Vraag van de heer O. Van Ooteghem tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de oprichting van een Jaarbeursgebouw te Gent, blz. 1038

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer E. Desutter tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over het uitblijven van een degelijk antwoord op vragen betreffende het jachtbeleid, blz. 1039

 Sprekers : de heren E. Desutter, J. De Mol, Minister P. Akkermans

Interpellatie van de heer J. Van Elewycq tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, en de heer H. Schiltz, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de weerslag van de actualisering van het regeerprogramma op de financiering van de Vlaamse Gemeenschap, blz. 1046

 Sprekers : de heer J. Van Elewycq, Minister H. Schiltz,

Indiening van moties, blz. 1050

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1050

Nr. 29 **Dinsdag 30 april 1985**
 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1051

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de aanbesteding voor het bouwen van automatische krooshekreinigers en installaties voor waterbeheersing in stroomgebieden, blz. 1051

 Sprekers : de heer A. Denys, Minister P. Akkermans

Interpellatie van de heer T. Kelchtermans tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de in uitzicht gestelde oprichting en vestiging van een helikopterfabriek, blz. 1056

Sprekers : de heren T. Kelchtermans,
C. Marchand, J. Gabriels, E. Desutter,
Minister G. Geens

Interpellatie van de heer P. Peeters tot de
heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de
Vlaamse Executieve, Gemeenschapsmi-

nister van Cultuur, over de totaal onbegrij-
pelijke wijze waarop de Gemeenschapsmi-
nister de zware exploitatiemoeilijkheden
negeert waarin de Ancienne Belgique zich
bevindt en die te wijten zijn aan dure ge-
luidsisolatiwerken die geen enkel resul-
taat opleverden, blz. 1067

Sprekers : de heer P. Peeters, Minister
K. Poma

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1070

28e vergadering

Dinsdag 30 april 1985
Morgenvergadering

VOORZITTER : de heer J. Pede

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 10 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

R. Vannieuwenhuyze ; gezondheidsredenen.

J. Chabert ; buitenslands.

F. Piot, E. Vandersmissen, F. Van Steenkiste, L. Vanvelthoven ; ambtsverplichtingen.

ONTWERPEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet inzake bijzondere jeugdbijstand
— 309 (1984-1985) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Bijstand aan Personen.
- Ontwerp van decreet houdende wijziging van de jachtwet van 28 fe-

bruari 1882

— 310 (1984-1985) — Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud.

- Ontwerp van decreet houdende de subsidieregeling van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk
— 315 (1984-1985) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Culturele Aangelegenheden en Pedagogische en Didactische Vorming.
- Ontwerp van decreet houdende subsidiëring van de **VZW Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde van Antwerpen**
— 316 (1984-1985) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Culturele Aangelegenheden en Pedagogische en Didactische Vorming.

VOORSTEL VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer W. Peeters houdende naamswijzi-

ging van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen
— 311 (1984-1985) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Mediabeleid.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende voorstel van resolutie werd ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heer L. Vanhorenbeek c.s. betreffende het Europees Poëziefestival, de Europese Poëziebibliotheek en het Centrum voor onderzoek, documentatie en vertalingen van Poëzie te Leuven
— 313 (1984-1985) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Culturele Aangelegenheden en Pedagogische en Didactische Vorming.

MOTIE

Indiening

De Voorzitter : De volgende motie werd ingediend :

- Motie voorgesteld door de **h. en G.** Verhaegen, E. Beysen, J. Van Elewyck en P. Van Grembergen be-

Voorzitter

treffende een belangenconflict
— 314 (1984-1985) — Nr. 1.

NOTA

Indiening

De Voorzitter : De volgende nota werd ingediend :

- Nota over de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake persoonsgebonden aangelegenheden, ingediend door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve
— 312 (1984-1985) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie ad hoc.
-
-

ADVIES VAN EEN COMMISSIE

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende advies werd ingediend :

- door de heer E. Desutter namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over het ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning
— 291 (1984-1985) — Nr. II.
-
-

VERSLAGEN

Indiening

De Voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- door mevrouw M. Smet namens de Commissie voor Mediabeleid over het ontwerp van decreet houdende oprichting van de Vlaamse Media-raad
— 300 (1984-1985) — Nr. 4

- door de heer M. Olivier namens de Commissie voor Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet betreffende de pensioenregeling van de personeelsleden van sommige gemeenschapsinstellingen
— 263 (1983-1984) — Nr. 3 + Bijlagen

- door de heer M. Olivier namens de Commissie voor Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet betreffende de pensioenregeling van de personeelsleden van sommige gewestinstellingen
— 264 (1983-1984) — Nr.-3.
-
-

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De Voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof werden ter kennisgeving ingediend :

- Arrest van het Arbitragehof inzake de vordering van de Vlaamse Executieve tot schorsing van het decreet van de Franse Gemeenschapsraad van 26 juni 1984 „assurant la protection de l'usage de la langue française pour les mandataires publics d'expression française”
— Nr. 13.
- Arrest van het Arbitragehof inzake de vordering van de Ministerraad tot schorsing van het decreet van de Waalse Gewestraad van 1 februari 1985 „relatif à la rationalisation du secteur de la distribution de l'électricité et du gaz” (betreffende de rationalisering van de sector van de distributie van elektriciteit en gas)
— Nr. 17.

Deze arresten liggen ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering.

JAARVERSLAG

Indiening

De Voorzitter : Het volgende jaarver-

slag werd ingediend :

- Jaarverslag 1984 van de Raad van Niet-Openbare Radio's.

Dit verslag ligt ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (R.v.O. art. 65)

Indiening

De Voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren G. Beerden, E. Beysen, A. Bogaerts, J. Bosmans, A. Bourgeois, P. Breyne, M. Capoen, G. Cardoen, J. Caudron, N. De Batse-lier, A. De Beul, R. Declercq, E. De Groot, mevrouw J. De Loore-Raeymaekers, mevrouw W. Demeester-De Meyer, de heren J. De Mol, A. Denys, E. Desutter, A. Diegenant, J. Gabriels, F. Geyselings, T. Kelchtermans, A. Laridon, mevrouw O. Lefebvre, mevrouw M. Panneels-Van Baelen, de heren P. Peeters, W. Peeters, F. Piot, W. Seeuws, H. Suykerbuyk, P. Tant, J. Valkeniers, L. Vanhorenbeek, O. Van Ooteghem, F. Van Steenkiste, L. Vanvelthoven, D. Vervaet.
-
-

DRINGENDE VRAGEN (R.v.O. art. 66, 5)

Dringende vraag van de heer P. Tant tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg, over de erkenning en subsidiëring van het Jongeren Advies Centrum te Gent

De Voorzitter : Aan de orde is de dringende vraag van de heer Tant tot mevrouw Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg, over de erkenning en subsidiëring van het Jongeren Advies Centrum te Gent.

De heer Tant heeft het woord.

De heer P. Tant (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, collega's, wanneer ik goed ben ingelicht dan is het JAC te Gent door uw diensten als jongerenadviescentrum erkend en wordt het als dusdanig door u gesubsidieerd.

Ik stel thans vast dat door genoemd adviescentrum publikaties, in de vorm van **affichettes**, worden verspreid en verkocht die duidelijk beledigend zijn voor sommige mensen en voor de persoon van de Eerste Minister in het bijzonder. Ter illustratie heb ik u daarvan een exemplaar bezorgd.

Benevens het wansmakelijk karakter ervan, impliceren dergelijke publicaties een rechtstreekse inmenging in de politieke opinievorming, wat zonder meer in strijd is met de doelstellingen die de instelling beweert na te streven en op basis waarvan zij ongetwijfeld door uw diensten wordt erkend en gesubsidieerd.

Graag had ik van de **Gemeenschapsminister** vernomen of zij meent dat dergelijke praktijk ken inderdaad moeten worden gedoogd en, zo neen, welke maatregelen zij denkt te nemen, ook om ze in de toekomst te voorkomen.

De Voorzitter : Minister Steyaert heeft het woord.

Minister R. Steyaert (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, van zodra ik over de vernoemde feiten werd ingelicht, heb ik de bevoegde ambtenaar van het Bestuur van Gezin en Maatschappelijk Welzijn, de opdracht gegeven de juiste toedracht van deze aangelegenheid te onderzoeken.

Ik kan uiteraard niet akkoord gaan noch met de inhoud, noch met de toon van het document dat beledigend is tegenover de persoon van de Eerste Minister. Het document lijkt mij daarbij partijpolitiek gekleurd.

Uit het onderzoek ter plaatse, geleid door de bevoegde ambtenaar, blijkt dat dit document niet betwist wordt, en dat het inderdaad gepubliceerd en verkocht wordt onder de verantwoordelijkheid van het reeds vernoemde Jongeren Advies Centrum te Gent.

In mei 1984 werd het hier bedoelde pamflet opgesteld in het kader van een jongerenactie tegen werkloosheid die uitmondde in een jongerenmars, tijdens **dewelke** een gelijksoortige pamflet werd verspreid. Dit jaar werd het document herdrukt en verspreid.

Ik moet toegeven dat in de huidige toegepaste erkenningscriteria niet expliciet vermeld wordt dat een Jongeren advies Centrum open en pluralistisch moet zijn. Het geheel van de criteria weerspiegelt echter een geest van openheid en respect voor de eigenheid van elke hulpvrager.

In een ministerieel schrijven werd het betreffende Jongeren Advies Centrum erop gewezen dat initiatieven van deze aard dienen vermeden te worden indien men verder voor erkenning en subsidiëring wenst in aanmerking te komen.

Er mag verwacht worden dat een Jongeren Advies Centrum zich openstelt voor alle jongeren zonder partijpolitieke voorkeur. Niemand, ook een Jongeren Advies Centrum niet, mag personen of instellingen kwetsen, beledigen of zijn goede naam aantasten.

Bij de eerstkomende evaluatie van het betreffende centrum zal voor het werkingsjaar 1985 rekening gehouden worden met de aangeklaagde feiten.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Dringende vraag van mevrouw M. Van Puymbroeck tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de bevoegdheid van lokale bouwmaatschappijen binnen erkende herwaarderingsgebieden

De Voorzitter : Aan de orde is de dringende vraag van mevrouw Van Puymbroeck tot de heer Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de bevoegdheid van lokale bouwmaatschappijen en binnen erkende herwaarderingsgebieden.

Mevrouw Van Puymbroeck heeft het woord.

Mevrouw M. Van Puymbroeck (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, uit de inhoud van de brochure uitgegeven door uw kabinet in november 1984, hebben we begrepen dat de gemeenten de initiatiefnemers zijn die onder meer opdracht kunnen geven aan de lokale bouwmaatschappijen.

In sommige gemeenten worden enkel de beheerders van de bouwmaatschappij door de gemeenteraad bij gewone meerderheid aangesteld, terwijl er daarna geen rechtstreekse controle van de rekeningen of de begroting meer gebeurt.

In een commissiezitting van een dergelijke gemeente, die handelde over de afbakening van de herwaarderingsgebieden, werd de vraag gesteld of de bouwmaatschappij in deze gebieden mag onteigenen en of er aan die eventuele onteigeningen beperkingen zijn opgelegd. Het antwoord van de Burgemeester luidde : „Er mogen inderdaad onteigeningen gebeuren en deze zijn niet aan beperkingen onderworpen.”

Het is duidelijk dat dit tot misbruiken zou kunnen leiden. Zodoende zouden bouwmaatschappijen zonder lokale controle aan een herverkaveling kunnen beginnen — zij het op lange termijn — van een dorpskern bijvoorbeeld.

Vandaar onze vragen.

1. Is de bewering van deze Burgemeester juist ?

2. Moet er niet voorzien worden in een bepaling die al te avontuurlijke bouwmaatschappijen en aan banden legt, op zulke wijze dat de gemeenteraad niet enkel een principiebeslissing moet nemen maar ook controlerend kan optreden ?

De Voorzitter : Minister Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, uit het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 maart 1983 tot regeling van de tegemoetko-

Akkermans

ming van het Vlaamse Gewest voor de uitvoering van stads- en dorps herwaarderingsoperaties, in het bijzonder artikel 4 — „verzoek om erkenning” — blijkt duidelijk dat enkel en alleen de gemeente de initiatiefnemer kan zijn tot afbakening van een herwaarderingsgebied en opstelling van de beoogde operatie.

De afbakening van het herwaarderingsgebied met de eraan gekoppelde herwaarderingsoperatie wordt samen met het advies van de stuurgroep aan de gemeenteraad voorgelegd. De gemeenteraad vraagt, na inzage en kennisname van het herwaarderingsgebied en de herwaarderingsoperatie, de erkenning aan door de Vlaamse Executieve.

Elke herwaarderingsoperatie bevat een duidelijke omschrijving van alle deeloperaties eigen aan dat bepaalde gebied. Deze deeloperaties zijn duidelijk omschreven in het rapport, gevoegd bij de aanvraag. Uit dit rapport kan blijken dat de gemeenteraad, na advies van de stuurgroep, bepaalde deelopdrachten — deeloperaties wenst te laten uitvoeren door sociale bouwmaatschappijen.

Indien gebleken is dat de betrokken bouwmaatschappij haar opdracht van de gemeenteraad niet kan uitvoeren via aankopen in der minne, kan deze bouwmaatschappij inderdaad onteigeningen uitvoeren ten algemeen nut. Doch die onteigeningen zullen zich steeds beperken tot de betrokken deeloperaties die in opdracht van de gemeenteraad dienen uitgevoerd te worden en vooraf door de Vlaamse Executieve werden erkend.

Er kan dus geen sprake zijn van té avontuurlijk optreden van de bouwmaatschappij, te meer daar de bouwmaatschappijen evenals de gemeenten hun projecten in de betrokken stuurgroep moeten bespreken.

De stuurgroep waarin zowel bewoners, deskundigen als vertegenwoordigers van de plaatselijke beleidsverantwoordelijkken zetelen, dienen over deze projecten adviezen uit te brengen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Dringende vraag van de heer O. Van Ooteghem tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de dringende opties voor het zeevisserijonderwijs

De Voorzitter : Aan de orde is de dringende vraag van de heer Van Ooteghem tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de dringende opties voor het zeevisserijonderwijs.

De heer Van Ooteghem heeft het woord.

De heer O. Van Ooteghem (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, een van de weinige onderwijsvormen die door de Vlaamse Gemeenschap autonoom kunnen worden beheerd is het onderwijs, zoals verstrekt door onze visserij scholen. Dit onderwijs dreigt regelrecht op een mislukking af te stevenen.

Ten aanzien van de ten uitvoer gelegde hervorming zijn de hoofdzakelijke klachten dat het typisch karakter van bedoeld onderwijs verloren gaat, dat de programma's amateuristisch en zonder voldoende inspraak worden samengesteld, dat het aantal op de praktijk gerichte lessen voortdurend wordt ingekrompen en dat in de toezichthoudende administratie inzicht en continuïteit dode letter zijn.

Geloven in de toekomst van de Vlaamse zeevisserij betekent ook het leveren van constante inspanningen om onze toekomstige zeevissers op hun taak voor te bereiden.

We zouden dan ook graag vernemen wat de geachte Minister concreet van zins is te ondernemen om de alarmkreet die, inzake het zeevisserijonderwijs, zowel van de betrokken bedrijfstak als van de scholen uitgaat, te beantwoorden en het onderwijs in de visserij scholen te verbeteren.

De Voorzitter : Minister J. Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het zeevisserijonderwijs werd georganiseerd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 28 juli 1983. Sedertdien kan het zeevisserijonderwijs worden uitgebouwd als een volwaardig lager secundair onderwijs.

De nationale Regering werkt op dit ogenblik aan een koninklijk besluit betreffende de toelatingsvoorwaarden, de bekwaamheidsgetuigschriften en de schoolbevolkingsnormen.

Ook zal weldra een nieuw executiebesluit worden genomen om het zeevisserijonderwijs aan te passen aan het recente koninklijk besluit van 29 juni 1984 betreffende de algemene organisatie van het secundair onderwijs. De aanpassing komt hoofdzakelijk hier op neer dat het eerste gemeenschappelijk kjaar wordt vervangen door een eerste jaar technisch en een eerste jaar beroeps.

Dringend is ook het op punt stellen van de programma's onder meer met het oog op de homologatie van de diploma's en de aanpassing van de opleiding aan de technische vereisten van het beroepsleven. De Programmacommissie, die is samengesteld uit afgevaardigden van zowel het onderwijs als van het bedrijfsleven, met zowel werkgevers als werknemers, heeft als opdracht daar dringend werk van te maken.

Verder moet werk worden gemaakt van het onderwijs voor sociale promotie, van het onderwijs met beperkt leerplan in het kader van het deeltijds leren binnen de verlengde leerplicht en moet worden onderzocht of de opleidingen ook niet moeten worden verruimd tot havengerichte beroepen, gelet op de aanwezigheid van de havens van Zeebrugge. **(Applaus bij de CVP)**

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer **0. Van Ooteghem tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de erkenning van de drie torens te Gent als nationaal monument**

Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van Ooteghem tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de erkenning van de drie torens te Gent als nationaal monument.

De heer Van Ooteghem heeft het woord.

De heer 0. Van Ooteghem (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, de „optocht der torens”, zoals een dichter de torenrij gevormd door de Sint-Niklaaskerk, het Belfort en de Sint-Baafskathedraal te Gent ooit heeft genoemd is een van de indrukwekkendste voorbeelden van het Europees cultureel erfgoed.

Het belang van dit stadsgezicht overstijgt dan ook de grenzen van de Stad Gent en van de Vlaamse Gemeenschap.

Het is onbegrijpelijk dat de restauratie van de Sint-Niklaaskerk, een monument van onschatbare waarde uit de XIe en XIIIe eeuw, zo zergend langzaam vordert.

Graag zou ik dan ook van de geachte Minister een antwoord ontvangen op de volgende vragen.

1. Wanneer werd een aanvang gemaakt met de restauratie van de Sint-Niklaaskerk ?
2. Wanneer kunnen het koor en de kruisbeuk in gebruik worden genomen ?
3. Wanneer is het orgel gebruiksklaar ?
4. Wanneer zal de benedenkerk gerestaureerd zijn ?
5. Wat gebeurt er met de huisjes die tegen de kerk werden gebouwd ?
6. Bestaat er een meerjarenplan voor de volledige restauratie van de kerk ? Zo ja, hoeveel tijd en geld zijn hiervoor nog vereist ?
7. Is het niet aangewezen de Gentse

torenrij als nationaal monument te erkennen en de restauratie met nationale kredieten te bespoedigen ?

8. Heeft de geachte Minister de bedoeling bij zijn nationale collega van Openbare Werken een beroep te doen op de fondsen voorzien in het wetsontwerp houdende heroriëntering van de investeringskredieten bestemd voor bepaalde infrastructuurwerken om dit „nationaal monument” zo spoedig mogelijk te restaureren ?

De Voorzitter : Minister Akkermans, die antwoordt namens Minister Poma, heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, in antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid punt voor punt het volgende mededelen :

1. De restauratiewerken van de St-Niklaaskerk te Gent namen een aanvang op 1 september 1960.
2. Het dossier voor de restauratie van het koor en de kruisbeuk is ingediend bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en aldaar in onderzoek. Het is dus op dit ogenblik niet mogelijk en datum van ingebruikneming voorop te stellen.
3. Het is technisch niet mogelijk en verantwoord de restauratie van het orgel aan te vatten, vooraleer het schip van de kerk gerestaureerd is.
4. Het ontwerp-dossier voor de restauratiewerken van de benedenkerk is ingediend bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en aldaar in onderzoek. Een datum van voltooiing van deze werken kan op dit ogenblik nog niet worden vastgesteld.
5. Deze huisjes zullen samen met de rest van de kerk gerestaureerd worden.
6. De kredieten voor restauraties aan beschermde kerken werden slechts in 1985 ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Ik heb een ontwerp van omzendbrief voor de vaststelling van de procedure voor het indienen van dossiers van restauratiewerken aan beschermde monumenten met inbegrip van de kerken ingediend bij de Vlaamse Executieve. In dit ontwerp is een regeling voorzien

voor de programmatie en de actualisering van de lopende werken aan beschermde monumenten. Zodra de omzendbrief goedgekeurd is zal ik mijn diensten opdracht geven voor de St.-Niklaaskerk een meerjarenplan op te stellen.

7. Ik heb voor de toepassing van paragraaf 7 van artikel 11 van het decreet van 3 maart 1976, dat de mogelijkheid voorziet dat monumenten onder rechtstreekse bescherming van het Rijk worden geplaatst, een ontwerp van besluit ingediend bij de Vlaamse Executieve. Dit ontwerp werd voor advies overgemaakt aan de Raad van State. Zodra het advies van de Raad van State in mijn bezit is, zal ik de verdere mogelijkheden van toepassing nader onderzoeken.

8. De fondsen voor restauratie van nationale monumenten zijn voorzien in een wetsontwerp ingediend door de Minister van Openbare Werken. Voor zover mij bekend is dit ontwerp in behandeling voor advies bij de Raad van State. Het lijkt mij dan ook voorbarig om aan de Minister van Openbare Werken voorstellen over te maken met het oog op de toepassing van een wet die nog niet gestemd is.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer **0. Van Ooteghem tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het ontbreken van enig TV-verslag betreffende het biljartkampioenschap van België**

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van Ooteghem tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het ontbreken van enig TV-verslag betreffende het biljartkampioenschap van België.

De heer Van Ooteghem heeft het woord.

De heer 0. Van Ooteghem (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijn-

Van Ooteghem

heer de Minister, collega's, op 19, 20 en 21 april 1985 vond in de gemeentelijke feestzaal te Gentbrugge het biljartkampioenschap van België-Triathlon plaats. De organisatoren hadden radio en TV uitgenodigd om een verslag te wijden aan dit kampioenschap. BRT 1 en II-radio wijdden enkele flitsen aan het kampioenschap maar de TV reageerde niet.

Het is toch verwonderlijk dat de BRT klaagt over gebrek aan financiële middelen, veel geld neertelt om reportages te mogen uitzenden over commerciële sportwedstrijden en geen belangstelling heeft voor een Belgisch biljartkampioenschap dat gratis mag worden uitgezonden. Dat hiervoor bij de kijkers geen belangstelling zou bestaan, is moeilijk aan te nemen, vermits de verschillende biljartfederaties nagenoeg 20.000 aangesloten leden hebben. Zoals u weet, is voor vele tienduizenden Vlamingen biljarten een hobby. Overigens zenden de ons omringende landen wel de biljartkampioenschappen uit en naar verluidt is de kijkdichtheid voor die reportages meer dan bevredigend.

De geachte Minister zou me dan ook tot dankverplichten door mij te willen informeren over de reden waarom de biljartsport bij de TV zo weinig aan bod komt.

De Voorzitter : Minister Akkermans, die antwoordt namens Minister Poma, heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, aan het Biljartkampioenschap Triathlon, weekend 21 april, namen de twee tenoren Ceulemans en Dielis niet deel. Het sportprogramma, zaterdag en zondag, zat boordevol evenementen met internationale waarde — Luik-Bastenaken-Luik, World Cup Jumping, en er waren topmatches in voetbal en basketbal — play-offs en de testmatch Willebroek-Brugge.

Aangezien het middelen-arsenaal van de TV-sportredactie erg beperkt is, werd derhalve beslist geen TV-reportage te wijden aan het biljartkampioenschap van België.

Overigens zenden de ons omringende landen in feite niet meer biljart uit dan de BRT. Dit seizoen konden de Nederlanders evenwel uitpakken met een paar internationale kampioenschappen. In België werden soortgelijke evenementen in de voorbije maanden niet georganiseerd. In 1984 zond de BRT daarentegen wel twee dagen Europees Kampioenschap 3-banden en één dag Wereldkampioenschap 3-banden uit.

Wat de kijkdichtheid betreft, vergist de vrager zich eveneens. De kijkcijfers bereikten nog nooit de 5 ten honderd. Meestal wordt zelfs de helft daarvan niet gehaald. Voor de finale van het Wereldkampioenschap Dielis-Kobayashi op 29 april 1984 noteerde de BRT slechts 0,9 ten honderd kijkdichtheid.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer J. De Mol tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de naleving van deontologische regels tijdens BRT-uitzendingen door derden

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer J. De Mol tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de naleving van deontologische regels tijdens BRT-uitzendingen door derden.

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, op dinsdag 29 januari 1985 om 21.35 uur was er op BRT-1 een uitzending door derden, verzorgd door Librado, de Liberale Radio en TV-omroep. De uitzending bestond uit een zogezegd rechtstreekse confrontatie tussen kijkers, die telefonisch vragen stelden, en de Voorzitter van de PW. Uit een dossier dat één dag later bij het radio- en televisie-weekblad Humo „binnenwaaide”, blijkt overduidelijk dat de zogezegde rechtstreekse en telefonische vragen

van Librado nep zijn ; alles werd haarfijn uitgekiend en de vragen werden niet door de kijkers maar door de Librado-ploeg zelf geformuleerd. Humo drukte als bewijs de vooraf klaarge maakte continuïteits-sheets, vragen inclusief, van de betreffende uitzending. De zogeheten kijkersvragen lagen dus al dagen vooraf vast en waren in tijdsduur tot op de seconde geprogrammeerd.

Op 20 februari jongstleden stelden we u hierover enkele schriftelijke vragen. Aangezien een volledig antwoord op deze vragen u moeilijk viel, was u zo vrij een paar van deze vragen te negeren, zodat ik u deze vragen mondeling wil herhalen, met de hoop nu een antwoord te krijgen.

1. Welke middelen kunnen binnen de BRT worden aangewend om te verhinderen dat een politicus van het medium gebruik maakt om honderdduizenden argeloze kijkers met volstrekt ontoelaatbare praktijk ken propaganda op te dringen? Ik meen dat men op de BRT reeds voor minder grove praktijken in programma's van derden heeft ingegrepen.

2. Is het voor de BRT deontologisch toegelaten de vele kijkers die echt telefoneerden zonder meer voor de gek te houden ? Ligt hier geen taak weggelegd voor de gastprogrammaraad, die behalve coördinatie tussen de gastprogramma's en advies aan de Raad van Beheer, ook zou moeten toezien op de naleving van ten minste de meest elementaire deontologische regels door de eigen leden ?

De Voorzitter : Minister Akkermans, die antwoordt namens Minister Poma, heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, zoals het geachte lid gesteld heeft, heb ik reeds middels het Bulletin van Vragen en Antwoorden, geantwoord op een schriftelijke vraag over hetzelfde onderwerp.

Het probleem is dat het geachte lid, zoals het geciteerde weekblad, ervan uitgaat dat een deontologische fout werd gemaakt. Dit blijkt allerminst uit het lezen van het bewuste artikel en het recht van antwoord, dat de vzw

Akkermans

Librado in hetzelfde weekblad heeft laten verschijnen. Op basis van dat recht op antwoord ben ik er allerminst van overtuigd dat Librado de deontologische regels heeft geschonden.

Wat de grond van de zaak betreft, kan ik slechts herhalen wat ik eerder in mijn schriftelijk antwoord heb gesteld.

De erkende verenigingen en stichtingen zijn vrij om vorm en inhoud van hun programma's te bepalen. Volgens artikel 30 § 2 van het omroepdecreet van 28 december 1979 moet de Raad van Beheer van de BRT er enkel over waken dat de uitzendingen door derden gebeuren conform hun opdracht en de wettelijke beschikkingen die op radio en televisie van toepassing zijn, namelijk artikel 23 paragraaf 2 dat verbiedt programma's uit te zenden die strijdig zijn met de wetten of met het algemeen belang, met de openbare orde of met de goede zeden of die een belediging uitmaken voor andermans overtuiging of voor een vreemde staat.

Alle andere aspecten, inbegrepen de deontologische, zijn de zaak van de erkende verenigingen en stichtingen.

De uitzendingen door derden worden gerealiseerd met personeel van de betrokken organisatie. De BRT verschaft enkel de technische faciliteiten.

De presentator van het **Libradoprogramma**, Marc Van Poucke is een medewerker van deze organisatie. Wel is het juist dat deze man ook drager is van het wekelijkse radioprogramma **Kramiek** op BRT 1.

Dit is echter toegelaten krachtens de overeenkomst die in 1983 werd gesloten tussen de BRT en de derden. Deze overeenkomst verbiedt dat personen die drager zijn van een BRT-televisieprogramma ook optreden in een televisie-uitzending door derden, maar belet niet dat de gelegenheidsmedewerkers aan BRT-radioprogramma's ook meewerken aan televisie-uitzendingen door derden.

Tevens kan ik het geacht lid meedelen dat door vertegenwoordigers van de gastprogrammaraad en de Vaste

Commissie van de BRT van gedachten werd gewisseld over deze aangelegenheid.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer J. De Mol tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de procedure voor en de openbaarmaking van het Jaarboek van de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Mol tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de procedure voor en de openbaarmaking van het Jaarboek van de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu.

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, in zijn antwoord op 5 februari 1985 op mijn dringende vraag in verband met het Jaarboek van de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu stelt de heer Gemeenschapsminister dat

1. de Executieve akte heeft genomen van het Jaarboek op 5 december 1984 ;
2. de Executieve hem machtigde het boek aan de Voorzitter van de Vlaamse Raad over te maken.

Mag ik vragen hoe deze gang van zaken kadert in het KB van 16 december 1981 houdende oprichting van een Vlaamse Raad voor het Leefmilieu, meer bepaald artikel 3, § 4 ervan, waarin gesteld wordt dat de Vlaamse Executieve het overzicht en het jaarverslag goedkeurt, en niet „er akte van neemt” ; dat de Vlaamse Raad voor het leefmilieu, en niet de Gemeenschapsminister, het overzicht en het jaarverslag doorzendt aan de Vlaamse Raad.

Ik stel derhalve vast dat de Vlaamse Executieve, op uw verzoek, de reglementaire procedure niet heeft gevolgd. Het is niet denkbeeldig dat

men zich achter deze parallelle — onwettige — procedure zal verschuilen om het Jaarboek niet openbaar te moeten maken, zoals voorgeschreven in fine van voornoemd artikel 3, § 4.

1. Waarom hebt u in de Vlaamse Executieve de wettelijke procedure zoals hoger gesteld, niet gevolgd ?

2. Werd het Jaarboek, na akteneming door de Vlaamse Executieve, terug overgemaakt aan de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu ? Zo ja, wanneer en aan wie was de zending geadresseerd ?

3. Hoever stond het met de openbaarmaking van die stukken? Of is de kwaliteit van het Jaarboek van een dermate bedenkelijk laag niveau dat de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu voor de publikatie ervan terugschrikt ?

De Voorzitter : Minister Akkermans, die antwoordt namens Minister Lenssens, heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in aansluiting op mijn antwoord van 5 februari jongstleden wijs ik het geachte lid erop dat de Vlaamse Executieve op 5 december 1984 eenparig geoordeeld heeft akte te nemen van het jaarboek 1983-1984 van de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu en het over te maken aan de Voorzitter van de Vlaamse Raad. Gelet op talrijke onnauwkeurigheden in het voorgedrukte boek, was het niet aangewezen het zo maar goed te keuren.

Het jaarboek werd na akteneming door de Vlaamse Executieve niet teruggestuurd naar deze Raad. De notificatie van de beslissing van de Vlaamse Executieve werd op 6 december 1984 aan het Secretariaat-generaal van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap overgemaakt.

Niets belet de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu haar jaarboek, na de akteneming door de Vlaamse Executieve, openbaar te maken.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van mevrouw J. De Loore-Raeymaekers tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over een algemene regeling voor waardevolle archieven in Vlaanderen en de kritieke situatie van het Vlaams Kleinkunst Archief te Turnhout

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw De Loore-Raeymaekers tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over een algemene regeling voor waardevolle archieven in Vlaanderen en de kritieke situatie van het Vlaams Kleinkunst Archief te Turnhout.

Mevrouw De Loore-Raeymaekers heeft het woord.

Mevrouw J. De Loore-Raeymaekers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, op verscheidene plaatsen in Vlaanderen bevinden zich waardevolle archieven, gebaseerd op een jarenlange sociaal-culturele werking. Geheel apart in deze reeks is het unieke Vlaams Kleinkunst Archief, gevestigd te Turnhout.

Al deze getuigen uit een ver of na verleden hebben te kampen met allerlei problemen zoals huisvesting, personeel, beveiliging, financiële last. Algemeen durf ik stellen dat – in evenredigheid tot de soms zéér hoge kunst- en/of didactische waarde van het bezit – de overheid doorgaans vrij onverschillig blijft. Dit is er oorzaak van dat de lucide en toegewijde betrokkenen voor een berg moeilijkheden komen te staan. Een – beperkte – financiële tegemoetkoming zou dan een grote steun betekenen en mee helpen aan het gaaf bewaren van deze unieke verzameling.

Het zal de geachte Minister overigens bekend zijn dat Nederland ons dit bezit benijdt en, als gegadigde, waakzaam blijft : mocht er iets „mis” mee gaan, loopt het Vlaams Kleinkunst Archief gevaar te worden overgeheveld naar ons buurland.

Zo vernam ik van de Minister wat hij denkt te doen ter bescherming van waardevolle archieven in het algemeen.

Gedachtenwisseling tussen mevrouw M. Van Puymbroeck (AGALE V) en VU- Volksvertegenwoordiger D. Vervaet, die Minister P. Akkermans (CVP) respectievelijk ondervroegen over de bevoegdheid van bouwmaatschappijen in herwaarderingsgebieden en het domein Groenenberg in het Pajottenland

In het bijzonder durf ik de Minister vragen – in afwachting van definitieve algemene schikkingen – of, en zo ja hoe, hij meent op enigerlei wijze te kunnen optreden ter beveiliging van het Vlaams Kleinkunst Archief van Turnhout. Gezien de noodsituatie waarin genoemd Archief dreigt te verzeilen, veroorloof ik mij met aandrang om zijn bijzondere aandacht te verzoeken.

De Voorzitter : Minister Akkermans, die antwoordt namens Minister Poma, heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de problematiek rond het Vlaams Kleinkunst Archief is mij wel bekend.

Via enkele schriftelijke vragen heb ik ter zake trouwens mijn standpunt reeds duidelijk bekendgemaakt.

Daarbij aansluitend kan ik nog zeggen dat hoewel het geachte lid doet opmerken dat in verscheidene delen van Vlaanderen inderdaad archieven werden opgericht over waardevolle en

zeer uiteenlopende thema's, het voorsnog niet mogelijk is hiervoor thans reeds definitieve richtlijnen vast te leggen.

Zoals ook reeds eerder gemeld dient een aanvraag tot subsidiëring van het Vlaams Kleinkunst Archief Turnhout, de normale procedure te volgen. De „hoge didactische en/of kunstwaarde” waarover de geachte collega het heeft kan immers niet zonder meer eenzijdig bepaald worden, maar dient op een wetenschappelijke wijze onderzocht te worden.

Voor dit concreet geval heb ik dan ook voorgesteld een degelijke taxering te laten maken door de gespecialiseerde medewerkers van het Archief en Museum voor het Vlaams Cultuurleven te Antwerpen.

Op grond van het ter zake eerlang te verwachten verslag zal ik dan natuurlijk niet nalaten de nodige instructies te geven ten einde de regeling die zich opdringt uit te werken.

Wat de algemene aspecten van Archieven in Vlaanderen betreft, lijkt

Akkermans

het mij aangewezen, dat het zo snel mogelijk tot stand brengen van het reeds voorgestelde Theaterarchief en Documentatiecentrum een stap in de goede richting zou zijn.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van mevrouw J. De Loore-Raeymaekers tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, en de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid, over de organisatie van fietscrossen voor kinderen

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw De Loore-Raeymaekers tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, en de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid, over de organisatie van fietscrossen voor kinderen.

Mevrouw De Loore-Raeymaekers heeft het woord.

Mevrouw J. De Loore-Raeymaekers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, in acht genomen het decreet van 5 maart 1985 houdende bepaling van de minimumleeftijd voor deelnemers aan wielervedstrijden, zouden we graag van de geachte Ministers vernemen of nu ook het organiseren van fietscrossen voor kinderen verboden is.

Zoals u weet, gebeurt fietscrossen met eigenaardige fietsen die op een motolijken.

Naar de geest van het recent gestemde decreet zouden dergelijke wedstrijden voor jongeren nu ook verboden zijn. Het is in elk geval een soort sport die gecommercialiseerd wordt, in nog hogere mate dan bij gewone fietswedstrijden reeds gebeurd is.

Gezien de onduidelijkheid die na het

van kracht geworden decreet een leemte laat, leek het mij opportuun deze vraag mondeling te stellen. Het antwoord dat u mij zal geven kan aldus uitsluitel brengen.

De Voorzitter : Minister Akkermans, die antwoordt namens Minister Poma, heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, wat de inhoud van het decreet van 5 maart 1985 betreft, wens ik vooral de aandacht te vestigen op het feit dat hiermee een verbod gelegd wordt op de deelneming aan wielervedstrijden voor jongeren van minder dan 15 jaar oud. Dat verbod geldt voor alle wedstrijden gehouden zowel op openbare als particuliere wegen, terreinen en in gebouwen. Onder het begrip „wielervedstrijden” moet worden verstaan alle organisaties met een competitieve inslag, waarbij de deelnemers het tegen elkaar opnemen met de bedoeling uit te maken wie het best kan presteren. Op basis van deze definitie vallen bijgevolg ook de BMX-fietscrosswedstrijden voor kinderen onder deze verbodsbepalingen.

In uitvoering van dit decreet heeft de Vlaamse Executieve gelijktijdig twee besluiten getroffen.

Volledig nieuw hierbij is een eerste besluit, houdende opleiding van jongeren voor de wielersport vanaf de leeftijd van 12 jaar.

De bedoeling ervan is onder welomschreven voorwaarden de opleiding van jongeren van 12 tot en met 14 jaar tot de wielersport binnen een pedagogisch verantwoord kader te laten verlopen.

Ook de fietscross-initiatieven dienen zich dus naar de decretale modaliteiten te schikken.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer D. Vervae tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrich-

ting en Natuurbehoud, over de aandacht, de restauratie en de openstelling van het domein Groenenberg op het grondgebied van Sint-Pieters-Leeuw en Lennik

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Vervae tot de heer Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de aandacht, de restauratie en de openstelling van het domein Groenenberg op het grondgebied van Sint-Pieters-Leeuw en Lennik.

De heer Vervae heeft het woord.

De heer D. Vervae (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het domein Groenenberg in het Pajottenland kreeg sinds 1981, bij aankoop door de Vlaamse Regering de bestemming van openbaar park.

Sindsdien heb ik vanuit een ecologische bekommernis verscheidene vragen gesteld met betrekking tot dit domein. Uiteindelijk bleek dat dit domein nog steeds in handen is van de Minister van Openbare Werken.

De overdracht van dit domein aan het Vlaamse Gewest zou plaatsvinden zodra het administratief bundel hiertoe klaar is.

Omtrent het tijdstip waarop dit zal gebeuren, blijven we in het ongewisse. Ook het restauratieplan om dit park zijn oorspronkelijke vorm terug te geven, werd gestaakt.

U antwoordde mij dat zodra de overdracht een realiteit is, door uw administratie een beheersplan zal worden uitgewerkt.

Ik neem aan dat zulks momenteel in een beginnend stadium is, zodanig dat de overdracht naar het Vlaamse Gewest samenvalt met de openstelling van dit domein voor het publiek.

Kan u mij, mijnheer de Minister, uw voorlopig beheersplan mededelen enerzijds en anderzijds een datum van openstelling ?

De Voorzitter : Minister Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribu-

Akkermans

ne) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, het domein Groenberg in het Pajottenland is samen met een tiental andere domeinen sinds 1 oktober 1980 gekocht met Vlaamse kredieten. De aankoop werd uitgevoerd door de Dienst van het Groenplan van het Ministerie van Openbare Werken. Op 23 september 1983 werden een aantal dossiers overgedragen naar de Dienst Groenbeheer van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, maar de bundels - akten - beheersplannen enzovoort, van die aangekochte domeinen waren niet bij die overdracht.

De Vlaamse Executieve heeft reeds verscheidene malen om die overdracht verzocht, maar tot nu toe werd hieraan geen gevolg gegeven.

De Vlaamse Executieve is bijgevolg niet op de hoogte van de bepalingen in de akten - evenmin als van de oppervlakten, de erfdienstbaarheden, enzovoort, en is bijgevolg niet bij machte beheersplannen op te maken, werken te plannen of op te stellen.

Ter informatie wens ik hieraan toe te voegen dat het volledige pakket van over te dragen domeinen enkele weken terug door het Overlegcomité Regering - Executieven behandeld werd.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de verzuring van het grondwater in het grensgebied ten zuiden van Nederland

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Suykerbuyk tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de verzuring van het grondwater in het grensgebied ten zuiden van Nederland.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk (op de tribu-

ne) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, uit meetstaten van het Nederlands Rijksinstituut voor Volksgezondheid blijkt een ernstige verstoring van de kwaliteit van het grondwater.

Het gaat om de verzuring van het grondwater in Nederland - niet uitsluitend maar, naar blijkt, vooral in het zuiden van Nederland - en dit confronteert ons andermaal met het feit dat grondwater geen grenzen kent.

De verzuring, die een gevolg van overbemesting zou zijn, zal ertoe leiden dat drinkwaterbedrijven in het Nederlands grensgebied, naar verluidt nog dit jaar maatregelen zullen nemen omdat nitraat- en calciumconcentraties de toegestane limieten overschrijden.

Dit grondwater wordt vanzelfsprekend ook door Belgische drinkwatermaatschappijen opgevangen en de Minister wordt verzocht mede te delen welke maatregelen hij zal treffen om te voorkomen dat de verzuurde grondwaters zonder meer door deze maatschappijen worden opgepompt.

De Voorzitter : Minister Akkermans die antwoordt namens Minister Lenssens, heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de overbemesting is niet alleen in Nederland maar ook in ons land een belangrijk probleem.

Reeds bij vorige gelegenheid heb ik gewezen op het stijgend nitraatgehalte in het grondwater en het oppervlaktewater. In sommige gevallen wordt de EG-norm voor drinkwater reeds duidelijk overschreden.

Voor de ondiepe putwaters is het probleem algemeen in Vlaanderen. Een studie, die door het IHE op mijn verzoek is uitgevoerd, heeft aangetoond dat in 52 procent van de onderzochte particuliere putten het nitraatgehalte de vorm van 50 mg/l overschrijdt.

Voor de diepere waterlagen, waaruit de watermaatschappijen meestal hun water oppompen, is de situatie minder zorgwekkend.

De nitraatgevoeligheid is in dit geval

functie van de geologische opbouw van de bodem.

Sommige waterlagen, onder andere deze van de zandformaties in de Kempen en in de Provincie Limburg, zijn op dit vlak erg kwetsbaar.

De preventieve maatregelen, die genomen zijn situeren zich op een dubbel vlak.

1. Wetenschappelijke studie met het oog op een betere kennis van relatie bodemstructuur en gevoeligheid voor nitraatuitlozing. In dit verband worden voor de Provincies Limburg, Brabant en Antwerpen kwetsbaarheidskaarten voor het grondwater opgesteld.

2. Reglementering van sommige bemestingsactiviteiten, door middel van besluiten van de Vlaamse Executieve, genomen in uitvoering van het grondwaterdecreet van 24 januari 1985.

Naast de beperking, opgelegd aan het gebruik van buitenlands drijfmest, werd ook voor het gebruik van ammoniak of nitraathoudende producten, beperkende maatregelen opgelegd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1985.

Tenslotte kan ik ook mededelen, dat de watermaatschappijen technieken uittesten die nitraat verwijderen uit het drinkwater.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de houding van de Minister ten opzichte van een suggestie tot institutionalisering van de omroepen in Noord en Zuid

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Suykerbuyk tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de houding van de Minister ten opzichte van een suggestie tot institutionalise-

Voorzitter

ring van de omroepen in Noord en Zuid.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, de brief van de Voorzitter van de NOS en van een lid van de Raad van Beheer van de BRT, waarbij gepleit werd voor een begin van institutionalisering van de omroepen in Noord en Zuid, heeft de nodige belangstelling gekregen.

In de brief zijn een aantal voordelen opgesomd die, afgezien van het uitgangspunt van de integratie tussen Vlaanderen en Nederland, onder meer bestaan in het veroveren van een goede plaats op Europees en wereldvlak.

De brief stelt terecht dat een media-verdrag voor dergelijke bundeling van krachten noodzakelijk is.

Hoewel eerdere plannen, zoals Radio Delta, ergens rusten, is de brief van voornoemde heren van voldoende autoriteit om de Minister te vragen :

1. of hij op dit schrijven reeds reactie heeft gegeven ; zo ja, welke en, zo neen, of hij dit bij wijze van antwoord op deze vraag wil doen ;
2. of het de Minister bekend is wat zijn Nederlandse collega **Brinkman** over dit schrijven denkt en of dienaangaande reeds contacten hebben plaatsgehad ;
3. of de Minister, nu het Algemeen Nederlands Verbond enkele weken geleden zijn 39e congres begonnen is, een initiatief als in voormelde brief gesuggereerd, wil in gang zetten, als Vlaamse bijdrage tot de belangrijkste integratieactiviteit vanuit alle geïnteresseerde middens uit Noord en Zuid.

De Voorzitter : Minister Akkermans, die antwoordt namens Minister Poma, heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, waarde collega's, zoals het geachte lid stelt, hebben mijn Nederlandse collega en ikzelf een schrijven ontvangen van de heer Jurgens, scheidend voorzitter

van het NOS-bestuur en de heer Fleerackers, lid van de institutionalisering van de samenwerking tussen de openbare omroepen in Nederland en Vlaanderen.

Dit schrijven is belangrijk, temeer omdat het komt van twee personen van wie men weet welk belang zij hechten aan de culturele uitstraling in onze beide landen en die op gebied van omroepbeleid over een rijke ervaring beschikken. Dit schrijven is belangrijk omdat het enerzijds een analyse geeft over het omroepgebeuren zoals het zich aankondigt, **voornamelijk** naar de invloed op de openbare instituten, en omdat het een voorstel formuleert in verband met het realiseren van een vorm van culturele integratie waar iedereen achter staat. Daarom verdient zulk schrijven een antwoord dat meer is dan een **cohesie**-betuiging en het formuleren van al dan niet gemeente beloften.

Vermits het schrijven gericht was aan beide Ministers, meen ik dat het goed ware dat beide Ministers een antwoord zouden formuleren. Ter zake heb ik contact opgenomen met mijn Nederlandse collega en ik hoop eerlang met hem over een concept-antwoord van gedachten te kunnen wisselen.

Ik wil ook stellen dat ik, alvorens een antwoord te formuleren, van gedachten wil wisselen met andere verantwoordelijken binnen de mediasector, voornamelijk op het vlak van de openbare omroep. Zo heeft het BRT-NOS overleg dat jaarlijks plaats heeft, vorig weekeinde de basisidee van de brief volledig gesteund, maar vragen werden gesteld of de institutionalisering als dusdanig de juiste formule moest zijn.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer R. Declercq tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de ideologische en filosofische eenzijdigheid van

de uitzendingen van de wereldomroep

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Raphaël Declercq tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de ideologische en filosofische eenzijdigheid van de uitzendingen van de wereldomroep.

De heer Declercq heeft het woord.

De heer R. Declercq (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, op 20 maart 1981 stelde u, mijnheer de Minister, aan de toenmalige Staatssecretaris de volgende vraag betreffende de BRT-zendtijd :

„Het decreet op de BRT – gestemd door de Vlaamse Raad – had duidelijk de bedoeling in meer zendtijd te voorzien voor ideologische en filosofische strekkingen. De Vlaamse Raad handelde daarmee in de geest van artikel 1 van het Cultuurpact. Het blijkt dat de BRT er niet in slaagt deze geest te realiseren of te respecteren in zijn eigen programma's. Immers in zijn uitzending naar het buitenland, Wereldomroep, vinden we volgende toestand.

Op dinsdag, donderdag en zondag van 13.05 uur GMT tot 13.30 uur en op dezelfde dagen na de nieuwsuitzending van 18.00 uur GMT ontvangen de Vlamingen in het buitenland het missieprogramma. Het bestaat uit persoonlijke boodschappen voor missionarissen en missiezusters. In het totaal worden er dus 150 minuten per week of 7.800 minuten per jaar, dat is 130 uren, besteed aan eenzijdige katholieke propaganda op kosten van de hele gemeenschap en daar staat voor de vrijzinnige Vlamingen – en die bestaan ook in het buitenland ! – en voor de mensen met andere religies geen enkel uur zendtijd tegenover”.

Het antwoord van de Staatssecretaris was zoals gebruikelijk ontwijkend en nietszeggend maar hield toch een belofte in door de volgende mededeling :

„Het ligt dan ook in de bedoeling van de wereldomroep in de reeks „serviceprogramma's” ook een tweetal specifieke uitzendingen in te lassen die zich richten tot de vele ontwikkelings-

Declercq

helpers en -werkers in het buitenland, van welke gezindte of ideologie hun denken of hun actie ook zijn. Dat zal de pluraliteit van die service-programma's kunnen waarborgen en bovendien komt het uw vraag nu al in ruime mate tegemoet".

Nu schrijven wij 24 april 1985 en hebt u, mijnheer de Minister, het sedert 1982 voor het zeggen en nog steeds veranderde er niets aan deze onaanvaardbare situatie.

Graag hernemen wij dus uw vraag.

1. Welke is de motivatie voor een dergelijke eenzijdige programmatie ;
2. Kan u dergelijk eenzijdig tijdsgebruik onderschrijven ?
3. Wat meent u te ondernemen opdat Vlamingen in het buitenland ook ideologisch en filosofisch zouden gerespecteerd worden net zoals in het moederland ? Voor velen onder hen is het radiomedium een van de belangrijkste contactmiddelen met hun culturele bodem.

De Voorzitter : Minister Akkermans, die antwoordt namens Minister Poema, heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, aansluitend bij zijn vraag meen ik te kunnen zeggen dat in tegenstelling tot wat het geachte lid stelt, de situatie op de Wereldomroep van de BRT sedert 1981 wel degelijk geëvolueerd is. Het aantal „service-programma's" naar specifieke doelgroepen werd immers gevoelig uitgebreid.

Behalve de bestaande drie service-programma's voor missionarissen en het service-programma voor zeelieden zijn er immers nog drie bijgekomen.

1. Een service-programma voor ontwikkelingshulpverleners en -werkers in het buitenland.
2. Een economisch service-programma dat bestemd is voor mensen die in het buitenland leven in het kader van industriële projecten en/of handelsrelaties.
3. Een bijkomend programma voor zeelieden.

Sommige van deze service-programma's werden in 1981 trouwens aangekondigd door de toenmalige Vlaamse Staatssecretaris voor Cultuur, Toerisme en Huisvesting, en dit naar aanleiding van mijn parlementaire vraag van 20 maart 1981 waarop het antwoord in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van 1 september 1981 op bladzijde 378 terug te vinden is.

Voorts moet er worden op gewezen dat de bewuste „service-programma's" niet ideologisch getint zijn, maar wel informatieve uitzendingen zijn die service bieden aan welbepaalde doelgroepen : Vlamingen in het buitenland : missionarissen, zeelieden, ontwikkelingshulpverleners, businessmensen.

Er wordt strikt over gewaakt dat al deze programma's beantwoorden aan de gewone journalistieke normen.

Ten slotte moet ik zeggen dat de BRT na rijp beraad in 1981 tot de conclusie gekomen is dat deze pluralistische aanpak de voorkeur geniet boven specifieke religieuze programma's naast programma's voor vrijzinnigen. Deze keuze blijkt bovendien de instemming te genieten van de talrijke luisteraars van de Wereldomroep.

Ruim 20.000 brieven die de Wereldomroep het afgesloten jaar ontving zijn daar om dit te illustreren.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer O. Van Ooteghem tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de oprichting van een Jaarbeursgebouw te Gent

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van Ooteghem tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de oprichting van een Jaarbeursgebouw te Gent.

De heer Van Ooteghem heeft het

woord.

De heer O. Van Ooteghem (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, voorafgaandelijk wil ik erop wijzen dat deze vraag werd gesteld vooraleer de beslissing van de Vlaamse Regering in verband met het Jaarbeursgebouw te Gent aan de pers werd medegedeeld.

De ruzie binnen de Vlaamse Regering over de oprichting van een Jaarbeursgebouw te Gent maakt op de bevolking een nare indruk.

Indien Vlaanderen een internationaal uitstralraam wenst voor zijn economische expansie en zijn technologische vernieuwing, dan kan dat alleen in een volledig nieuw Jaarbeursgebouw dat aan de moderne internationale normen en vereisten beantwoordt. Hiervoor biedt het gewezen vliegveld van Sint-Denijs-Westrem een enige gelegenheid door de ligging vlakbij het kruispunt van de autowegen E3 en E5, de mogelijkheid tot onmiddellijke aansluiting op het openbaar vervoer, de nabijheid van waterwegen die watergebonden activiteiten mogelijk maken en vooral door de onmiddellijk beschikbare gronden en de ruime parkeergelegheid.

Het spreekt vanzelf dat het nieuwe Jaarbeursgebouw niet alleen in functie van FTI mag worden gezien, maar dat het een absolute voorwaarde is om Gent als internationale jaarbeursstad te laten overleven.

Bovendien zouden de gebouwen zo polyvalent moeten zijn dat zij ook voor andere grote manifestaties en massabijeenkomsten geschikt zijn.

De stad Gent, die op het gebied van overheidsinvesteringen niet bijzonder verwend is – denk maar aan de metromiljarden die naar de andere grote steden gaan – zou het niet kunnen aanvaarden dat door dorpskrakeel en door naijver veel kostbare tijd en meteen een unieke kans zouden verloren gaan.

Mag ik de Voorzitter van de Vlaamse Regering dan ook verzoeken mij te willen mededelen welke maatregelen de Vlaamse Regering heeft genomen om de bouw van het nieuwe Jaarbeursgebouw te Sint-Denijs-Westrem

Van Ooteghem

mogelijk te maken, wanneer met de werken zal worden gestart en wanneer het complex in gebruik zal worden genomen ?

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ikzelf en mijn Kabinet hebben van meetaf aan, dit is sinds november 1984, een actieve rol gespeeld in de onderhandelingen met het oog op de oprichting van een nieuw **beurscomplex** te Gent, St.-Denijs-Westrem, dat voldoet aan de eisen, die moeten worden gesteld voor de organisatie van grote internationale manifestaties zoals Flanders Technology International.

Deze inspanningen waren inzonderheid gericht op het tot stand brengen van een breed samenwerkingsverband tussen diverse **overheidsinstanties** en een tiental ondernemingen of verenigingen, wier medewerking absoluut noodzakelijk was voor het bijeenbrengen van de belangrijke financiële middelen die het project vergt. De Burgemeester van Gent en het Schepencollege van de Stad hebben trouwens met overtuiging aan die inspanningen deelgenomen, evenals een aantal vooraanstaande bedrijfsleiders.

Concreet heeft de Executieve beslist aan de investeringen in gebouwen en installaties steun te verlenen onder de vorm van een participatie van 55 miljoen frank, in het maatschappelijk kapitaal van de op te richten vennootschap. Deze inspanning vertegenwoordigt ongeveer 8 procent van de investeringskost, zegge het equivalent van de normale expansiesteun. Ten opzichte van het maatschappelijk kapitaal bedraagt zij naar schatting ongeveer 20 procent. Zij vormt daarmee het belangrijkste aandeel.

De Executieve heeft onder deze en andere voorwaarden duidelijk een positie verworven, die haar in staat zal stellen haar intellectueel en immaterieel eigendomsrecht over FTI ook in de toekomst te vrijwaren en FTI onder haar verantwoordelijkheid en volgens

haar conceptie verder te organiseren en uit te bouwen.

De voorstudies van het nieuwe **beurscomplex** zijn ver gevorderd, zodat mag worden gehoopt dat de werken op korte termijn kunnen starten. Het complex moet in ieder geval bruikbaar zijn in de eerste weken van 1987, zodat de derde editie van Flanders Technology International er kan plaatsvinden in mei 1987.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

INTERPELLATIES (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer E. Desutter tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over het uitblijven van een degelijk antwoord op vragen betreffende het jachtbeleid

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Desutter tot de heer Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over het uitblijven van een degelijk antwoord op vragen betreffende het jachtbeleid.

De heer Desutter heeft het woord.

De heer E. Desutter (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, ik ben zo vrij terug te komen op mijn betoog in de Vlaamse Raad op 23 januari 1985 ter gelegenheid van de bespreking van de begroting van de Vlaamse Executieve.

Meerdere vragen stelde ik toen over het door u gevoerde beleid in verband met de jacht en ik vermeldde duidelijk dat ik dit in het openbaar wilde doen omdat u tot op heden een duidelijk antwoord schuldig gebleven was aan verscheidene voor aanstaande collega's die u ter zake aanschreven.

U zou mij schriftelijk antwoorden.

Dit schriftelijk antwoord, dat ik in februari ontving, was weeral helemaal

naast de kwestie. Daarom stel ik mijn vragen opnieuw.

1. Ik vestig er uw aandacht op dat u bijna steeds de adviezen van de Vlaamse Hoge Jachtraad naast u legt. Waarom ?

2. Ik vroeg u concreet dat het jachtexamen in de onmiddellijke toekomst maar één proef zou omvatten en dat, naast het theoretisch gedeelte, ook een praktische proef zou worden ingelast.

3. Ik vroeg u de minimum oppervlakte van 25 ha te brengen op 40 ha, zoals in Nederland. De Hoge Jachtraad adviseerde gunstig. U vergat me te antwoorden.

4. Ik vroeg u het reewildafschot in te voeren. Ook op dit punt ontving ik geen antwoord.

5. Tevens stelde ik u enkele vragen in verband met de vossenexplosie in het Meerdaalwoud.

Ik wil ook in dit verband mijn vragen herhalen in de hoop ditmaal een antwoord te ontvangen.

Kunt u mij zeggen, mijnheer de Minister, wat het vossenonderzoek in Meerdaal tot op heden heeft gekost ? Van wiens begroting werd het geld hiertoe genomen en in welk bedrag is in de toekomst voorzien ?

In tegenstelling met wat u beweerde, zou dit vossenonderzoek niet gebeuren in overleg met de jachtrechthouders.

Verscheidene collega's parlementsleden uit het Leuvense kregen, naast mondelinge, ook schriftelijke klachten over de rooftochten van de vossen onder de neerhofdieren. Deze vossen kwamen alle uit het Meerdaalwoud 'waar een waanzinnig hoge vossenstand leeft, dat reeds vijf jaar beschermd is. Zij richten schade aan, niet alleen door predatie maar ook door hun aanwezigheid in de graangewassen. Het officieel verslag van de Plantenkundige Dienst is hiervan het bewijs.

Reeds heb ik erop gewezen dat de gemaakte studie totaal waardeloos en nutteloos is. Over vossen kan men

Desutter

veel meer leren in bestaande boeken en tijdschriften dan in de zogezegde nieuwe studie ter zake. Het is een goede manier om twee studenten aan het werk te houden of liever bezig te houden, maar dit op kosten van de gemeenschap. Dit behoort niet tot uw gewoonten. Doorgaans bent u meer bekommerd om een goed gebruik van de overheidsmiddelen. De vraag kan trouwens gesteld worden wanneer deze studie zal beëindigd zijn. Men kan zijn leven lang een dier blijven bestuderen.

U beweert dat er weinig klachten zijn over de predatie van de vos. Mag ik ter zake inzage vragen van de geschreven rapporten van uw diensten. Deze rapporten zien immers het daglicht niet, zodat de mogelijkheid van verificatie en weerlegging niet geboden wordt.

U beweerde eveneens dat de predatie door verwilderde katten en loslopende honden toegeschreven wordt aan vossen ! Het zal u wellicht ook bekend zijn dat, tijdens de laatste **sneeuwperiode**, op 26 februari in **Bierbeek** twee lammeren doodgebeten werden door een vos, komende uit Meerdaal. Zijn sporen waren duidelijk te volgen in de sneeuw en goed te onderscheiden van verwilderde katten of loslopende honden.

Daar de vos drager bij uitstek is van de rabies lijkt het mij toch uw plicht ervoor te zorgen dat het aantal vossen beperkt wordt.

Ingewijden en personen die in de omgeving wonen, verzekeren mij dat er tienmaal meer vossen in het **Meerdaalwoud** leven dan aangegeven wordt door de wetenschappelijke instellingen die zich bezighouden met volksgezondheid,

Nogmaals wil ik u vragen wat u doet met de adviezen van de Hoge **Jachtraad** ter zake.

Uw schriftelijk antwoord, mijnheer de Minister, dat u reeds stuurde naar tal van collega's die zich vóór mij zorgen maakten over uw beleid en u ter zake aanschreven, is naast de kwestie.

Ik veroorloofde mij dan ook u te interpellieren om eindelijk een concreet en

juist antwoord te ontvangen op de door mij gestelde vragen.

Mijnheer de Minister, inmiddels werd mij uw schrijven bezorgd dat u op 17 april jongstleden aan de Brabantse Jagersvereniging richtte, waarbij u de jacht op de vos toch vrijgeeft in het Meerdaalbos.

Uw antwoord op dit schrijven roept bij mij volgende vragen op.

Ten eerste, het gaat om een brief van 14 april die u reeds op 17 april hebt beantwoord. Het zou mij genoeg doen mocht, in de toekomst, uw die naar ook zo snel een antwoord krijgen.

Ten tweede, hoe komt het dat dit lopende onderzoek betreffende de vossenstand in het Meerdaalwoud, plots mag onderbroken worden ?

Ten derde, waarom staat u de bejaging van het bos pas toe vanaf 1 juli 1985.

Daar de Hoge Jachtraad adviseerde de vossenstand onmiddellijk te beperken – hij vroeg dit op 17 maart 1982 en op 9 oktober 1984 – gaf u een speciale toelating in 1982, die plots zonder reden werd ingetrokken, dit met ingang van 16 augustus 1982. U hield daarbij geen rekening met opening of sluiting van het jachtseizoen. Ik stel dus de vraag of u daar waar u nu het vrijgeven van de vossenjacht op 1 juli toestaat, dit ook niet zal intrekken half augustus wanneer de Vlaamse Raad met reces is en daarop uiteraard niet kan reageren.

In elk geval, mijnheer de Minister, getet op al deze feiten meen ik dat er andere belangen zijn die sinds een vier-tal jaar ageren om de jagerij uit het Meerdaalwoud te gooien.

Het hoort nochtans tot de taak van de plaatselijke houtvesterij te waken over de aanwezigheid van een zo gedi-versifieerd mogelijke fauna. Hiervoor dienen sommige predatoren, die cultuurvolgers zijn, beperkt.

Ik zegde u reeds bij mijn eerste tussenkomst in januari, mijnheer de Minister, dat ik de vissers verdedig. Met jacht heb ik ook geen moeite, bijal-dien het een verantwoord oogsten is van de aanwas van een „natuurlijke”

wildstand.

In 1982 kocht de Vlaamse Executieve voor 321 miljoen frank natuurgebied aan. Ieder jaar dringen de natuurbeschermingsorganisaties aan, en terecht, op het vrijmaken van gelden om waardevolle natuurterreinen aan te kopen en aldus definitief te beschermen.

Graag vernam ik hoeveel u reeds heeft gependeld om de jagerij, die onder uw hoede valt, te beschermen sedert uw vierjarig bewind. Nochtans betekent de jagerij in ons land een omzet van 5 miljard frank.

Waarom stelt u het beheer van de fauna en het wild in Meerdaalwoud niet onder de hoede van de georganiseerde jagerij ? U kunt hen hier de mogelijkheid bieden een leerrevier op te bouwen, aan biotoopverbetering te doen, aan tellingen, onderzoekingen en aan beheer van wildstand en predatoren.

Gelet op de grote bedragen die de jagerij bezorgt aan de schatkist, ware het maar billijk dat u in iedere provincie een openbaar domein ter beschikking stelde van de georganiseerde jagerij voor onderzoek en beheer.

Aldus stimuleert u het verwerven van kennis, het uitvoeren van tellingen, een nuttige vrijetijdsbesteding in zorg en beheer van de natuur.

Meerdere agenten van Waters en Bossen kunt u aldus van een deel van hun taak verlossen en andere activiteiten opdragen.

Mijnheer de Minister, dit is wellicht voor u een uitdaging maar ik zou toch uw bijzondere aandacht willen vragen voor dit punt.

De Voorzitter : De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, het zal u allicht niet verwonderen dat ik niet dezelfde stellingen verdedig als de heer Desutter. Ik vraag mij af of hij werkelijk heeft gecontroleerd wat men hem in het oor heeft gefluisterd. Ik ga proberen een paar zaken te weerleggen die hij tijdens zijn interpellatie naar voren heeft gebracht. Ten einde de za-

De Mol

ken ietwat te verduidelijken zou ik het eerst en vooral willen hebben over een schrijven vermoedelijk afkomstig van een aantal jagers omtrent feiten die door de meesten die ermee te maken hebben als een schande worden aanzien. Het gaat om een brief van het Anti-Vulpes-Front, die ruim verspreid is in de pers. Ik wil u echt dit proza niet onthouden om u goed diets te maken waarover het gaat. De tekst luidt als volgt : „**Aan** de vossenfanaten in Benelux. Lectori salutem, wij delen u bij deze ons vergeldingstarief mede dat in 1985 van toepassing zal zijn in de Benelux.

Voor iedere kip, eend, gans ofwel kalkoen die nog door een vos bij iemand van de onzen weggehaald wordt, verbranden we tien nestkastjes. Voor iedere vossenval die nog weggenomen ofwel beschadigd wordt, zullen vijf haviken en/of kiekendieven het kopje neerleggen. Voor ieder rund ofwel schaap dat voortaan met rabies zal besmet worden, zullen tien nesten van torenvalken ofwel torenuilen uitgehaald worden. Voor iedere vos die nog vrijgelaten wordt, zullen er twintig buizerden sneuvelen.” — Het taalgebruik van deze brief laat ik in het midden, ik lees hem alleen voor — „Voor ieder artikel waarin iemand van u de vos nog valselijk als nuttige predator ophemelt, zullen er twintig reigers moeten vallen.” Deze brief werd ondertekend door de duizenden militanten, AVF Benelux. In een PS staat nog : „Het zou ons spijtenmoesten we tot het nemen van een dezer maatregelen gedwongen worden”. Tot zover deze brief.

Ik denk niet dat de heer Desutter een voorstander van zulke literatuur is.

De heer E. Desutter : Dat komt ook niet van mij.

De heer J. De Mol : Ik zeg ook niet dat dit van u komt. Ik wens alleen een verduidelijking op uw interpellatie te geven. In uw interpellatie heeft u een aantal foutieve beweringen naar voren gebracht. Na controle mijnentwege blijkt bovendien dat zij niet gestaafd worden door zogenaamde adviezen.

In uw uiteenzetting zegt u : „In tegenstelling met wat u beweerde, zou dit vossenonderzoek niet gebeuren in overleg met de jachtrechthouders.” Dit is juist in die zin dat zelfs de jagers de geschoten vossen waarvoor zij een premie krijgen, niet overhandigen. Onder de jagers bestaat een akkoord dit niet te doen omdat van de geschoten vossen gebruik wordt gemaakt om de maaginhoud te analyseren, waardoor duidelijk zou blijken welk voedsel de vossen voornamelijk tot zich nemen. Dit vormde een van de elementen van het onderzoek dat hier geciteerd werd.

Voorts zegt u : „Verscheidene collega's parlementsleden uit het Leuvense kregen, naast mondelinge, ook schriftelijke klachten over de rooftochten van de vossen onder de neerhofdieren. Dit is haast niet te controleren.

Dan volgt het pareltje : „Deze vossen kwamen alle uit het Meerdaalwoud waar een waanzinnig hoge vossenstand leeft, reeds vijf jaar beschermd.” Een vos is zeer moeilijk op te merken. Alleen bij de burchten, wanneer men deze kent, kan men eventueel na uren wachten wel vossen bekijken.

De heer E. Desutter : Men kan de sporen in de sneeuw zien.

De heer J. De Mol : Het sneeuwt niet elke dag.

De heer E. Desutter : Dit jaar dan toch vrij lang.

De heer J. De Mol : Bovendien moet u nog een kenner zijn om dit te weten. Zelfs de meeste jagers hebben die gegevenheid niet.

De heer E. Desutter : U onderschat de jagers.

De heer J. De Mol : Ik onderschat ze inderdaad.

Bovendien zegt u : „Zij richten schade aan, niet alleen door predatie maar ook door hun aanwezigheid in de graangewassen. Het officieel verslag van de Plantenkundige Dienst is hiervan het bewijs.” Ik heb zojuist telefonisch contact met de Plantenkundige Dienst opgenomen, die mij ervan op de hoogte bracht dat een officieel ver-

slag niet bestaat. In geval van schade zou deze ook zeer beperkt zijn. Men zou er zelfs nooit van gehoord hebben, gegeven dat u natuurlijk kan weerleggen.

De heer E. Desutter : Ik ben in het bezit van een brief van de Plantenkundige Dienst, Steenweg op Elsene, Brussel.

De heer J. De Mol : Het hoofd van de Plantenkundige Dienst, waarmee ik zojuist heb getelefoneerd, ontkende met klem het bestaan van zulk een verslag.

In een andere bewering wordt gesteld : „Daar de vos drager bij uitstek is van de rabies lijkt het mij toch uw plicht ervoor te zorgen dat het aantal vossen beperkt wordt. Het drager zijn van rabies door de vos wordt erg genuanceerd benaderd. Daarnaast situeert deze virus zich onder de lijn Samber-Maas. Hoe men kan beweren dat er zeer veel vossen zijn in het Meerdaalwoud, dat begrijp ik niet. Immers, zoals ik al zei, is de vos een moeilijk te controleren dier.

De heer E. Desutter : Minister De Wulf heeft gewaarschuwd voor hondsdolheid, hij deed dit zelfs in de pers.

De heer J. De Mol : Wat België betreft blijft die beperkt tot onder Samber en Maas.

De heer E. Desutter : Dan begrijp ik niet waarom Minister De Wulf daarvoor waarschuwt.

De heer J. De Mol : De gegevens die ik aanhaal komen uit licentiaatsverhandelingen van twee studenten van de landbouwfaculteit van de KUL. Mijnheer Desutter, ik laat uw beweringen voor u zelf, maar ik begrijp helemaal niet dat men in een interpellatieverzoek zulke taal kan gebruiken. Ik ben zelf niet bang van een dergelijke taal te gebruiken, maar dan moet men die scherpe taal kunnen staven, en ik meen dat dit hier geenszins het geval is.

De jagers hebben altijd erover geklaagd dat men zeer weinig weet over de vos. Zij hebben steeds aangedrongen op onderzoeken ten einde tegenmaatregelen te kunnen voorkomen. Nu voert men een nieuwe stelling aan

De Mol

en men zegt dat de **geldenverslinden** de onderzoeken best zouden worden stopgezet. Het onderzoek is nochtans zeer beperkt in deze tijd.

De heer E. Desutter : Vijf jaar.

De heer J. De Mol : Bij mijn weten werd het onderzoek uitgevoerd tijdens het studiejaar 1982-1983. Aangezien het om **licentiaatsverhandelingen** gaat, is er geen enkele inbreng geweest vanwege Minister Akkermans.

In de verhandelingen worden twee belangrijke aspecten behandeld, enerzijds de populatie, de dynamische aspecten, met onder meer een literatuuroverzicht ; en anderzijds, het onderzoek van het voedselprobleem. Dit laatste probleem is van het grootste belang want uit het onderzoek zou blijken dat precies het voedsel van de vos zeer beperkt is wat betreft de dieren die door de jagers als wild worden aanzien.

Men kan hier verschillende standpunten innemen, zeker wanneer de bejaagde dieren zo beperkt zijn, zoals hazen en uitgezette fazanten. De jagers kunnen beweren dat ze de **predatoren** willen uitroeien. Men kan echter ook op bepaalde tijdstippen de jacht op het wild beperken, zodat het bestand zich kan herstellen. Ook mag men niet vergeten dat de natuurlijke vijanden van de vos bijna niet meer voorkomen ; ze zijn trouwens steeds erg beperkt geweest. Het zijn de arend, de lynx en de wolf. De **predatoren** regelen het bestand van de prooidieren, **maar** binnen het eigen ras regelen ze zelf hun eigen bestand. Wanneer er zeer veel vossen zijn, zijn de worpen klein. Wanneer er weinig volwassen vossen zijn, zullen de worpen zeer groot zijn. Indien dit niet het geval zou zijn, zouden zij zich op lange termijn zelf uitroeien. Het is een vast gegeven bij de predatoren dat zij zelf hun eigen bestand controleren. Het vossenbestand wordt ook bepaald door het voedselaanbod. Dit is zelfs één van de belangrijkste factoren. De vos eet vooral woelmuizen en ik geloof niet dat de jagers zich hiervoor interesseren, dus dat is geen concurrentie. Waarmee de jagers zich wel bezighouden zijn hazen en konijnen.

De jagers beweren altijd dat zeer grote prooien bij de burchten te vinden zijn en dat het voedsel voornamelijk is samengesteld uit het wild dat zij willen jagen. Het is normaal dat een vos die jongen heeft op grotere prooien jaagt. Daardoor worden ook voedselresten van grotere dieren gevonden en niet van muizen die volledig worden ingeslikt. Ook de biotoop, de schuilplaats of de ruimte waarin de vos zich beweegt is belangrijk. Hij hoeft geen op en vlakke.

Wat de sociale interactie betreft, heb ik de territoriumgrootte aangeduid.

Er wordt steeds beweerd dat er in het Meerdaalwoud te veel vossen huizen. Het is moeilijk het aantal vossen te bepalen. Ik vraag mij dan ook af op welke gegevens de heer Desutter zijn beweringen steunt.

Een ander element is de aanwezigheid van concurrenten in verband met het voedsel. Deze zijn voor de vossen in ons land zeer beperkt. Ter zake wens ik eraan toe te voegen dat de vos zich meestal met kleinere dieren tevreden stelt en dus niet in concurrentie komt met de jagers, zodanig dat het argument niet geldt.

Ik meen aldus de voornaamste elementen te hebben weerlegd met dien verstande dat de concurrentie, die blijkbaar tussen de vossenbeschermers en de jagers ontstaat, in feite niets ter zake doet. Men kan zich de vraag stellen waarom de jagers de gedode dieren, waarvoor zij zelfs een premie krijgen, niet ter beschikking stellen, zodanig dat het onderzoek naar de voedselinhoud kan worden vergemakkelijkt. Dit brengt natuurlijk ook mee dat de bewering van de jagers totaal verkeerd is.

Ik hoop dat Minister Akkermans met deze beschouwingen de stellingen van de heer Desutter, zal willen weerleggen.

De Voorzitter : Minister Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, vooreerst wil ik het geachte lid erop wijzen dat ik steeds heb geantwoord op de mij gestelde vragen, zij het misschien onvolledig, om-

dat het mij op dat ogenblik nog aan preciese gegevens ontbrak.

In mijn schriftelijk antwoord van 12 februari 1985 heb ik bovendien aangegeven dat mijn kabinet steeds ter beschikking is voor meer informatie ; ook in de Commissie Ruimtelijke Ordening heb ik zulks herhaaldelijk te verstaan gegeven.

Ik zal het geachte lid nu puntsgewijs een geactualiseerd antwoord geven over de verschillende onderwerpen van zijn interpellatie.

1. Adviezen van de Vlaamse Hoge Jachtraad.

Adviezen die de Vlaamse Hoge Jachtraad op mijn verzoek of uit eigen initiatief geeft, zijn zoals andere adviezen, uiteraard niet bindend voor de overheid. Adviezen van een sectoriële adviesraad moeten beschouwd worden als gegeven vanuit een bekommernis over bepaalde aspecten van een aangelegenheid, die in de meeste gevallen ook raakvlakken heeft met andere sectoren. Het is veelal nodig dat beleidsverantwoordelijk ken één en ander afwegen, waarbij adviezen van iedere sector hun belang hebben en kunnen bijdragen tot het bereiken van een juist evenwicht.

Mijn initiatief om de verschillende groene adviesraden op regelmatige tijdstippen samen te brengen, beschouw ik als een kans om tot een vruchtbare discussie te komen met het oog op conclusies die het beleid mede bepalen. Inmiddels kan ik reeds formeel stellen dat ik in de meeste gevallen de adviezen van de Vlaamse Hoge Jachtraad in grote mate heb gevolgd.

Ik ben ervan overtuigd, geachte collega's, dat het in de toekomst mogelijk zal zijn, na de installatie van de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud, nog meer evenwicht na te streven.

2. Jachtexamen

Het jachtexamen wordt georganiseerd overeenkomstig het ministerieel besluit van 2 maart 1977 tot inrichting van het jachtexamen, dat op mijn voorstel door het besluit van de Vlaamse Executieve van 26 januari

A kknans

1984 werd aangevuld met betrekking tot het toevoegen van een bijzondere praktische proef. De jachtexamens van 1984 en 1985 werden volgens de nieuwe regeling georganiseerd.

De Vlaamse Executieve heeft bovendien op 5 maart 1985 het besluit tot onderlinge erkenning van de jachtexamens in de Beneluxlanden goedgekeurd. In dat kader wordt eveneens geopteerd voor de invoering van een praktisch gedeelte in het jachtexamen. Ik heb dit initiatief voorbereid. De organisatie van een praktisch gedeelte, met onder meer schietproeven, vereist een aanzienlijke inzet van middelen en infrastructuur waarover het Vlaamse Gewest op dit ogenblik niet beschikt. In overleg met de Vlaamse Hoge Jachtraad en de representatieve jachtverenigingen, onder meer het Instituut voor de Jachtopleiding, wordt gezocht naar een efficiënte organisatievorm van een praktisch gedeelte bij het jachtexamen.

In het ontwerp-decreet houdende wijziging van de jachtwet dat de Vlaamse Executieve op mijn voordracht heeft goedgekeurd op 20 maart jongstleden is ook nog een bepaling opgenomen omtrent het inschrijvingsgeld voor het jachtexamen. Dit ontwerp-decreet heb ik ingediend bij de Voorzitter van de Vlaamse Raad en ik hoop dat deze vergadering de tekst spoedig zal willen goedkeuren.

Wanneer het geachte lid vraagt dat het jachtexamen slechts éénproef zou omvatten, neem ik aan dat hiermee bedoeld wordt dat de bestaande regeling waarbij drie soorten jachtverloven, met name A, B en C die respectievelijk k kunnen bekomen worden na slagen in een jachtexamen A — klein wild en waterwild —, jachtexamen B — groot wild — of jachtexamen A en B, vervangen zou worden door één jachtverlof C, waarvoor een getuigschrift over het volledige jachtexamen vereist is. In dat verband kan ik mededelen dat de Vlaamse Hoge Jachtraad heeft voorgesteld om vanaf het jachtseizoen 1988 — 1989 het jachtverlof C verplicht te stellen voor de beoefening van de jacht met het geweer in het Vlaamse Gewest. Ik kan met deze optie instemmen. Ze vormt één van

de maatregelen die de Vlaamse Hoge Jachtraad adviseert ten aanzien van mijn verzoek ter bevordering van de weidelijke jachtbeoefening.

3. Oppervlakte jachtterreinen

Over deze aangelegenheid bestaat geen eenstemmigheid binnen de Jachtraad die in zijn advies ook heeft gesteld dat de verhoging van de minimumoppervlakte in samenspraak met en op dezelfde wijze dient te gebeuren als in de andere gewesten.

Daartoe werd met de Waalse Jachtraad overlegd. Het blijkt dat het van Waalse zijde niet wenselijk geacht wordt de minimumoppervlakte van de jachtterreinen ten Noorden van Samber en Maas in Wallonië te verhogen. Dit betekent dat, wanneer ik het voorwaardelijk advies van de Vlaamse Hoge Jachtraad volg, op dit ogenblik geen verhoging van de minimale oppervlakte mag gebeuren. Persoonlijk ben ik voorstander van een verhoging van de minimumoppervlakte en gelet op de geregionaliseerde bevoegdheden inzake de jacht zou eventueel eenzijdig een verhoging van het minimumareaal voor een jachtveld kunnen doorgevoerd worden in het Vlaamse Gewest.

De minimumoppervlakte van de jachtterreinen in Nederland en in het gebied ten Noorden van Samber en Maas is volgens de Beneluxovereenkomst inzake jacht en vogelbescherming bepaald op 25 ha en ten Zuiden hiervan op 50 ha. Wellicht zou een verhoging van de oppervlakte mogelijk zijn binnen het kader van een wijziging van bedoelde Beneluxovereenkomst.

4. Reewildafschot

Betreffende het reewildafschot kan ik het geachte lid mededelen dat in het openingsbesluit voor het lopende jachtseizoen, zoals in de voorgaande jaren, de jacht op reewild geopend is conform het advies van de Vlaamse Hoge Jachtraad. Het geachte lid wenst echter klaarblijkelijk ingelicht te worden over de stand van zaken in verband met de invoering van een afschotplan voor reewild.

Op 12 februari 1981 gaf de Minister

van de Vlaamse Gemeenschap opdracht een voorstel ter zake uit te werken. Een wettelijke basis voor de invoering van het afschotplan ontbrak evenwel nog. Op initiatief van België was het Protocol van 20 juni 1977 bij de Beneluxovereenkomst van 10 juni 1970 op het gebied van de jacht en de vogelbescherming opgesteld. Dit Protocol werd ingevolge problemen in verband met de regionalisering pas goedgekeurd door een wet van 20 april 1982 en trad in werking op 1 februari 1983.

Op basis van de gewijzigde Beneluxovereenkomst werd uiteindelijk de beschikking M/83/16 van het Benelux Ministercomité uitgevaardigd tot aanwijzing van de wildsoorten en de streken in de Beneluxlanden waar een afschotplan zal gelden. De Regeringen van de drie Beneluxlanden dienen tegen 20 december 1988 de nodige maatregelen te nemen, opdat de bepalingen van de beschikking M/83/16 van kracht worden.

Aangezien de jacht een geregionaliseerde materie is, behoren de uitvoeringsmaatregelen in België te worden genomen door de respectievelijke Executieven. Reeds tijdens de werkzaamheden van bespreking en goedkeuring van de geciteerde Beneluxbeschikking heb ikzelf in samenwerking met de administratie vanaf 1982 de uitwerking van een afschotplan, of beter jachtplan, aangevat. Daarbij moeten een aantal juridische, technische, financiële, administratieve en organisatorische problemen worden opgelost.

Op 5 maart 1985 heeft de Vlaamse Hoge Jachtraad een eindrapport van zijn bijzondere commissie besproken. Ik heb de vaste hoop dat een jachtplan voor reewild op basis van wat voorbereid werd zal worden goedgekeurd.

5. Vossen in Meerdaalwoud.

Wat de vossenpopulatie in het Meerdaalwoud betreft, heb ik het geachte lid op 12 februari 1985 een omstandig schriftelijk antwoord gegeven, naar aanleiding van zijn betoog in de bespreking van de begroting 1985.

Mijnheer D esutter, ik weet dat u vindt dat het antwoord niet omstandig ge-

Akkermans

noeg is. U merkt dat wij streven naar evenwicht. De tegenstelling tussen u en de heer De Mol wijst erop dat het nastreven van evenwicht een goed voornemen is.

De heer E. Desutter : Dat is een „dagdagelijkse taak”.

Minister P. Akkermans : Dagdagelijks, maar fascinerend en boeiend. Men moet water in de wijn kunnen doen.

De heer J. Van Elewyck : Dat is slecht voor de wijn en ook voor het water.

Minister P. Akkermans : Zoals in dat antwoord wordt vermeld, heeft het onderzoek van twee studenten onder leiding van professor Heuts van de KUL voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap geen kosten met zich meegebracht.

Uit de verzamelde gegevens bleek dat de resultaten van het onderzoek niet mogen worden veralgemeend, onder meer omwille van het grote lokale voedselaanbod van konijnen als prooi voor de vos in Meerdaalwoud. Verder bleek dat beide studiewerken een goede basis vormen voor voortgezet onderzoek naar de ecologie van de vos

Minister H. Schiltz(W) bij de interpellatie van SP-fractievoorzitter J. Van Elewyck over de actualisering van het regeerprogramma en de financiering van de Vlaamse Gemeenschap

en de populatiedynamiek van zijn prooidieren.

Ook de Administratie heeft in overleg met de KUL een beperkt onderzoek laten uitvoeren. Het rapport dat in hoofdzaak een literatuurstudie omvat, zoals ook het geachte lid als uitgangspunt stelt, werd voltooid in januari 1985. Deze studieopdracht met de KUL heeft 250.000 frank gekost en mag u niet inspireren om te zeggen dat het een verspilling is, mijnheer Desutter.

Uit de gegevens van het **terrein** onderzoek blijkt dat in vergelijking met 1983, in 1984 het aantal nesten in Meerdaalwoud en het Militair domein is afgenomen. De onderzoeksresultaten vermelden dat deze cijfers mogelijkerwijze geen weerspiegeling zijn van de werkelijkheid. Nochtans bestaat naast de vastgestelde **cijfermatige** vermindering van het aantal nesten ook de algemene indruk dat de vossenstand wel degelijk is vermindert.

De vossenpopulatie in het Meerdaalwoud, waar gedurende de voorbije jaren in principe geen jacht of **verdeling** van roofdieren toegestaan is, lag in 1984 onder het Europese gemiddelde van bejaagde populaties, zowel voor als na de voortplanting.

Resultaten van wetenschappelijk onderzoek en cijfergegevens dienen met omzichtigheid te worden gehanteerd. Bovendien roepen onderzoeksresultaten steeds weer nieuwe vragen op voor verder onderzoek. Overigens kan in boeken en tijdschriften inderdaad veel informatie worden gevonden. Het komt er voor de wetenschap op aan om onbevooroordeeld de **waarheid** te zoeken en fouten, verdraaiingen en vaagheden weg te snoeien. Daarom blijft voortgezet onderzoek op alle gebied wenselijk, zonet noodzakelijk.

Wat de verwijzing naar de „predatie” door vossen op erven betreft, kan ik het geachte lid meedelen dat dit verschijnsel sinds eeuwen genoegzaam bekend is, ondanks bejaging en verdeling. Een oplossing is het onbereikbaar maken van de voedselbron. Een degelijke afsluiting, het 's nachts binnenhouden van pluimvee en ande-

re kwetsbare huisdieren en het nemen van een goede waakhond zijn enkele eenvoudige voorzorgsmaatregelen in dit verband. Overigens kan de grondgebruiker, overeenkomstig het jachtbesluit en onverminderd het artikel 6 van de Jachtwet, de vos doden met alle toegestane middelen, inclusief het geweer.

Het illegale gebruik van gifstoffen, dat door mijn diensten spijtig genoeg werd vastgesteld in het Meerdaalwoud, is verboden. Wat de rabies betreft heb ik het geachte lid in mijn schriftelijk antwoord reeds medegedeeld dat deze aangelegenheid en met name de aspecten diergeneeskundige politie, openbare hygiëne en volksgezondheid het onderwerp vormen van een specifieke wetgeving, die niet tot mijn bevoegdheid behoren.

Betreffende het advies van december 1984 van de Vlaamse Hoge Jachtraad over het onderwerp vossen in en rond het Meerdaalwoud kan ik mededelen dat een lid van deze adviesraad gevraagd heeft een brief van 1982 in herinnering te brengen. Ondermeer rekening houdend met het advies van 1982 werd in dat jaar bij afwijking bestrijding van de vos toegestaan in het Meerdaalbos. De Vlaamse Hoge Jachtraad oordeelde in december jongstleden dat het nog nodig is de vossenstand in voormeld bos te beperken. Door een lid van de Hoge Jachtraad werd opgemerkt dat de situatie tegenover 1982 nu anders is. Intussen zijn enige resultaten van onderzoek, zoals uiteengezet, voorhanden en zoals ik in een schriftelijk antwoord heb medegedeeld zal een beslissing over het al dan niet bejagen en bestrijden van de vos in het Meerdaalwoud genomen worden na evaluatie van het lopende onderzoek.

In dat kader heb ik recent beslist om met ingang van het jachtseizoen 1985 - 1986 een gecontroleerde bejaging van de vos in Meerdaalwoud toe te staan overeenkomstig artikel 13 van de bijzondere verpachtingsvoorwaarden en na het advies van de Hoge Jachtraad. Dit betekent dat de grootteorde van het afschot vooraf bepaald wordt en dat de bejaging nauwlettend gevolgd wordt.

Het zou tegelijk wenselijk zijn dat van

Akkermans

de gelegenheid gebruik wordt gemaakt om in samenwerking met de jachtrechthouders door middel van onderzoek de effecten op de populatiedynamiek van de vos vast te stellen.

Ik ben ervan overtuigd dat een redelijk beleid beter gediend is met de gelijke gegevens en objectieve maatstaven dan met onjuiste informatie en stemmingmakerij, die al te vlug gebruik maakt van goedkope en laakbare publiciteit zoals met de voortdurende vossenhetze nogal eens gebeurt.

Ik hoop ook dat in de nabije toekomst de Vlaamse Regering mij de middelen en de mogelijkheden zal geven om het Instituut voor Natuurbehoud te installeren zodanig dat wij in Vlaanderen eindelijk zullen beschikken over een instrument om op wetenschappelijke basis het beleid ter zake te inspireren.

Mijnheer Desutter, u stelde ook nog een aantal vragen van statistische aard waar ik u nu geen antwoord kan op geven. Ik zal zo vrij zijn u de antwoorden schriftelijk te bezorgen.

Door uw interpellatie en de aanvullingen van de heer De Mol zijn nogal erg verschillende opvattingen tot uiting gekomen. Mochten hier meer collega's aanwezig zijn, dan zouden wij nog talrijke andere standpunten verneemen.

Ik hoop echter dat de interpellatie en mijn antwoord er toe bijdragen hebben om in de hele sector van het natuurbehoud de nodige evenwichten te realiseren. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Desutter heeft het woord.

De heer E. Desutter (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik dank Minister Akkermans voor zijn uitgebreid antwoord dat trouwens heel wat positieve elementen bevat.

Minister P. Akkermans : Na al die verwijten kon ik niet anders dan uitvoerig te antwoorden.

De heer E. Desutter : Mijnheer de Minister, ik kan goed begrijpen dat u niet steeds de adviezen van alle raden kunt

volgen en heb de indruk dat u ze ook niet steeds volgt. Bepaalde leden van deze Raad die ook in mijn gemeente wonen zijn soms wel ontgoocheld als u bepaalde adviezen naast u legt. Ik was wel verheugd te horen dat u een evenwicht nastreeft.

Minister P. Akkermans : De adviezen van al die raden zijn wel eens tegengesteld.

De heer E. Desutter : Ik heb ook mijn mening over die raden.

Ik sta ook in de gemeentepolitiek en kan daar ook heel wat over vertellen. Maar de Hoge Raad voor de Jacht bestaat nu eenmaal en men mag dan ook verwachten dat maximaal rekening wordt gehouden met zijn standpunten. Ik stel verder vertrouwen in u, mijnheer de Minister, wat dat betreft. U hebt goed nieuws verteld over het jachtexamen. Ik hoop dat u dat spoedig kunt inschrijven. U bent ook voorstander van een verhoging van de oppervlakte der jachtterreinen. Ik kan dat alleen maar met vreugde akteren. Ook wat het reewildafschot zijn wij met u, mijnheer de Minister, op de goede weg.

Minister P. Akkermans : Maar wel binnen het kader van de Beneluxovereenkomst.

De heer E. Desutter : Ik moet de taal van collega De Mol betreuren. Hij geeft soms de indruk dat iedereen behalve hij, onbevoegd is. Spijtig genoeg voor hem kan ik alles wat ik gezegd heb staven met brieven, documenten en dergelijke. Maar goed, iedere vogel zingt zoals hij gebekt is. Dat zullen wij er dus bijnemen.

Mijnheer De Mol, ik wou u toch zeggen dat jagers in de eerste plaats natuurbeschermers zijn. Zij hebben er trouwens alle voordeel bij dat het leven in de natuur goed gaat. Zonder wild, kunnen zij hun liefhebberij niet beoefenen. Ik heb trouwens een voorstel ingediend om bepaalde gebieden onder de hoede te stellen van de georganiseerde jagerij, die zeer geïnteresseerd is in dergelijke initiatieven. Ik ben ervan overtuigd dat de Minister ook met deze suggestie zal willen rekening houden.

Tot slot nog dit. Niets is in het leven

ooit verworven. Wanneer men iets heeft of bekomen heeft moet men er in het algemeen voor vechten om het te behouden. Anders gaat iemand anders er mee lopen. Aangezien u een evenwicht nastreeft, mijnheer de Minister, stellen wij verder vertrouwen in uw beleid ervan overtuigd zijnde dat u met onze vragen rekening zult willen houden.

De Voorzitter : De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol : Mijnheer de Voorzitter, de Minister zegt dat het aantal vossen in 1984 is afgenomen, nochtans wil hij voor het jachtseizoen 1985-1986 een gecontroleerde bejaging van de vossen toestaan. Dat is eigenaardig. Zelf heb ik daar niet veel problemen mee, omdat gelukkig blijkt dat de jachtrechthouders voor dat gebied niet geneigd zijn om de bejaging van de vossen toe te laten. In die zin is de opmerking van de Minister dan vrijblijvend, dat hoop ik ten minste. Toch denk ik dat men op basis van wetenschappelijke gegevens een nieuwe filosofie zal moeten hanteren en waaruit blijkt dat de vos in bepaalde gebieden moet worden beschermd. Soms dient hij de jacht meer dan men wel zou denken.

De Voorzitter : Minister Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik zou er willen op wijzen dat het openstellen van gecontroleerde bejaging mij misschien de mogelijkheid zal bieden een juist oordeel te vellen over de toestand in het Meerdaalwoud, zodanig dat er een einde kan komen aan de hetze.

Ik ben ervan overtuigd dat allen die bekommerd zijn om het natuurbehoud, ook de weidelijke jager — ik weet wel dat er ook heel wat zijn die zo maar schieten op alles wat beweegt — dit soort jagen wenst te propageren. De begeleiding die de laatste tijd op dit vlak gebeurt, is naar mijn oordeel een goede zaak. Ik hoop dan ook dat men tot een voortreffelijke samenwerking kan komen zodat in het Meerdaalwoud de vereiste resultaten worden bereikt.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer J. Van Elewyck tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, en de heer H. Schiltz, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de weerslag van de actualisering van het regeerprogramma op de financiering van de Vlaamse Gemeenschap

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Elewyck tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, en de heer H. Schiltz, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de weerslag van de actualisering van het regeerprogramma op de financiering van de Vlaamse Gemeenschap.

De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer J. Van Elewyck (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, men moet altijd de lessen uit het verleden leren trekken, ook uit het zeer recente verleden.

Deze interpellatie is precies ingegeven door het gevoel dat het hoog tijd wordt met bepaalde lessen uit het verleden rekening te houden.

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, alle fracties in deze Raad hebben na het stemmen van de wet van 5 maart 1984 verklaringen afgelegd waaruit bleek dat men er zich, hoewel sommigen laattijdig, rekenschap van gaf dat de bedragen die aan de Vlaamse Gemeenschap en aan het Vlaamse Gewest werden toegekend voor de regeling van de saldi en lasten van het verleden onvoldoende waren.

Bij de bespreking van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 1985 hebben de woordvoerders van alle fracties betreurd dat de dotaties die aan de Vlaamse Gemeenschap

werden toegekend, ontoereikend waren om te voldoen aan de wettelijke opdracht die haar was toevertrouwd. Men vond het spijtig dat nog zo veel schulden uit het verleden ten laste kwamen van de Gemeenschap, waardoor wij met nog zeer veel problemen zouden te kampen hebben.

Alle fracties die aandachtig luisteren naar wat in elke andere politieke formatie van de Vlaamse Raad leeft, hebben zich toen gerealiseerd dat wij voor de toekomst moeten voorkomen in een zelfde situatie terecht te komen.

Collega's van sommige fracties stemmen op andere ogenblikken in ditzelfde halfroond, maar dan met de nationale pet op, beschikkingen waarvan zij achteraf in deze Vlaamse Raad verklaren dat zij dit niet hadden moeten doen omdat zij, bij nader toezien, voor het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap nadelig uitvallen.

Met andere woorden, wij moeten een herhaling van zulke door iedereen betreunde situaties voorkomen. Die kans biedt zich vandaag. Als wij in deze Vlaamse Raad akkoord gaan om bepaalde bedragen, waarvan de nationale Regering aankondigt dat ze aan de Gewesten zullen worden overgemaakt ontoereikend te verklaren, dan moet men daar natuurlijk in andere assemblées de politieke conclusies uit trekken. Dan zullen diezelfde collega's in andere assemblées — ik bedoel daarmee de Kamer en de Senaat — zich duidelijk realiseren dat wat zij zullen stemmen onvoldoende is en schade toebrengt aan het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap die zij vertegenwoordigen.

Waar gaat het eigenlijk om ?

Uit de wet van 5 maart 1984 betreffende de saldi en de lasten van het verleden van de Gemeenschappen en Gewesten en de nationale sectoren, leiden wij inzake de financiering van de sociale huisvesting, het volgende af.

1. Het Vlaamse Gewest krijgt een globale tegemoetkoming van 37,245 miljard frank bestemd voor de aflossing van kapitaal en de terugbetaling van de leningen aangegaan tussen 1 januari 1975 en 31 december 1979.

2. Het Vlaamse Gewest krijgt een tegemoetkoming van 6,238 miljard frank bestemd voor de dekking van de financiële lasten van de leningen afgesloten in 1975 en 1976 om de verbintenissen te honoreren die voor 1 januari 1975 werden aangegaan.

3. Het Vlaamse Gewest krijgt een tegemoetkoming onder de vorm van een bij komend krediet van 1,655 miljard frank als tegemoetkoming voor het dekken van de financiële lasten voor de jaren 1981 en 1982 van de leningen vermeld onder punt 2 hiervoor.

De bedragen vermeld onder punten 1 en 2 worden gespreid over een periode van 8 jaar, met name 1983-1990. Het bij komend krediet vermeld onder punt 3 wordt gespreid over een periode van 7 jaar. Alle tegemoetkomingen gaan in 1983 in.

In talrijke betogen ter gelegenheid van de bespreking van voornoemde wet werd reeds uitdrukkelijk gesteld dat deze tegemoetkomingen de werkelijke lasten van het uitstaand volume aan leningen niet dekken. De overeenkomst van 1983, vervat in de wet van 5 maart 1984, brengt geen oplossing voor de verdelingsproblemen van de lasten tussen het Vlaamse, het Waalse en het Brusselse Gewest. Een en ander wordt trouwens ten overvloede geïllustreerd door de evolutie van de begroting voor huisvesting van de Vlaamse Gemeenschap, die voor meer dan driekwart bestaat uit aflossings- en financieringsvoorzieningen.

In de bijlage van de Regeringsmededeling van 18 maart 1985 betreffende de actualisering van het Regeerprogramma constateren wij dat een bijzondere interventie van het Rijk voorzien is ten belope van 258,7 miljoen frank „als tussenkomst in de regionale lasten van de sociale huisvesting bestemd voor de leninglasten van de herfinanciering na 1980”.

Dit minuscuul bedrag, dat voor de 3 Gewesten bestemd is — het aandeel erin van het Vlaamse Gewest werd nog niet meegedeeld — staat in geen enkele redelijke verhouding tot de problematiek in deze sector, die betrekking heeft op tientallen miljarden frank. Inderdaad, de begrotingen

Van Elewycyk

van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap worden voor de komende jaren zeer ernstig bezwaard.

Mijnheer de Minister, is het minuscule bedrag, dat in de bijlage van de Regeringsmededeling is opgenomen, het resultaat van overleg in het Overlegcomité Regering-Executieven ? Indien wel, heeft de Vlaamse delegatie zich dan andermaal met een kluitje in het riet laten sturen ? Indien niet, werd er dan over deze aangelegenheid overleg in het vooruitzicht gesteld ?

Kunnen de Ministers, inzake deze problematiek, een omstandig verslag aan de Vlaamse Raad uitbrengen, gezien de omvang van het probleem en de hypotheek die het legt op de begrotingen zoals zij de eerstkomende jaren bij de Vlaamse Raad zullen worden ingediend ?

Mijnheer de Minister, graag vernam ik uw antwoord ter zake. (**Applaus bij de SP**)

De Voorzitter : Minister Schiltz heeft het woord.

Minister H. Schiltz (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, de heer Van Elewycyk heeft zich bij het lezen van de bijlage bij de mededeling van de Regering, de zogenaamde actualisering, terecht de vraag gesteld wat de 258 miljoen frank die daarin vermeld zijn, precies inhouden en of dit nu inderdaad het minder dan minuscule resultaat is van een harde negociatie zou zijn geweest.

Aangezien de heer Van Elewycyk een omstandige uitleg heeft gevraagd zal ik hem deze met genoegen verstreken. Het is trouwens best dat wij in de Raad weten hoever wij inzake deze problematiek staan.

Ik hoef u niet te herinneren aan de oorsprong van ons financieel probleem. De heer Van Elewycyk heeft op de omvang ervan gewezen, maar in feite is het de nasleep van een systeem dat wij allemaal gedurende jaren hebben toegepast en waarvan in de opeenvolgende fasen van de moeizame groei naar federalisering de financiële weerslag bij stukken en brokken in onze begroting is terecht gekomen.

Wij moeten met de berekening beginnen vanaf 1975. Sinds de voorlopige gewestvorming, met de ministeriële comités, werden in de nationale begroting leningsmachtigingen ingeschreven. De lasten voor de huisvesting werden opgenomen in de begrotingen voor de gewestelijke aangelegenheden. Deze lasten worden ons dus in feite reeds vanaf 1975 aangerekend, voor zover zij betrekking hebben op investeringsprogramma's en financiële verbintenissen die vanaf 1975 zijn aangegaan. Wat vóór 1975 lag werd steeds op de begroting van Openbare Werken verrekend.

Vanaf 1975 werden deze lasten automatisch door de huisvestingsmaatschappijen verdeeld — zonder dat één van de vorige ministeriële comités of Executieven deze handelwijze op de korrel hebben genomen — volgens de klassieke regionale verdeelsleutel, met name volgens oppervlakte, bevolking, opbrengst van personenbelasting. De feitelijke besteding van deze financiële middelen op het veld gebeurde niet volgens dezelfde verdeelsleutel. Het is dus een probleem dat eigenlijk ontstaan is vanaf 1975.

Daarbij komt dat onze gewestelijke ministeriële comités tot 1982, vóór de Executieve in werking is getreden, aan de sociale huisvesting altijd een zeer hoge prioriteit hebben gegeven waarbij ze nogal astronomische vastleggingsprogramma's hebben toegestaan, terwijl ze de financiering daarvan hebben gedaan met leningen op de kapitaalmarkt, aan zeer hoge interestvoeten. Vandaar het enorme schuldenvolume waarmee wij van start zijn gegaan.

Sinds 1980 worden de lasten van de sinds 1975 opgenomen leningen dus rechtstreeks aangerekend op de begroting van de Gewesten. Dit heeft zoals u weet, geleid tot een politieke negociatie in het kader van de staalakkoorden en tot een politiek akkoord in 1983, dat werd omgezet in de wet van maart 1984.

Ik meen niet dat het veel zin heeft opnieuw een debat aan te gaan over de inhoud van dit akkoord. U kent mijn mening daarover : ik vind dat geen goed akkoord. Sinds 1984 is het echter de wet.

Wat zijn de gevolgen van deze wet ?

Het totaal van de lasten van de leningen gedragen door het Vlaamse Gewest werden in het kader van dat akkoord voor de periode 1975-1979 de lasten van het verleden genoemd. Wat er op basis van de regionale verdeelsleutel vanaf 1983 nog te betalen viel werd geraamd op ongeveer 50 miljard frank

U hebt de bijstandsregeling opgesomd. Ik moet dus niet herhalen op welke wijze daaraan tegemoet is gekomen in het akkoord van 1983.

Ik wijs er alleen op dat door die regeling niet alle lasten uit het verleden werden gedelgd. Men heeft alleen de nog uitstaande bedragen, voor de toekomst, in overweging genomen en eigenlijk niet wat in het verleden reeds was betaald en desgevallend teveel betaald.

De wijze waarop dit financieel is opgevangen is u ook bekend.

Dit akkoord zijnde wat het is, en de wet van 1984 zijnde wat zij is, heeft voor ons de consequenties, ten eerste, dat niet alle lasten uit het verleden volledig zijn gedekt ; ten tweede, dat de interregionale verdeling van de lasten niet werd geregeld. De verdeling van het globale pakket huisvestings-schulden tussen Vlaanderen, Wallonië en het Brusselse Gewest wordt daar niet geregeld. Dit heeft ertoe geleid dat het Vlaamse Gewest niet bij machte is, in zijn lopende begroting, de totale druk van de huisvestings-schulden gewoon te budgetteren. Het is een gevolg van het feit dat niet alle lasten van het verleden werden geregeld. Het is een gevolg van het feit dat het Vlaamse Ministercomité, dat deze Executieve is voorafgegaan, ook nog zeer zware investerings-toelagen heeft verleend. Het is een gevolg van het feit dat ook deze Executieve de eerste jaren van haar bestaan en vóór dat de hele financiële toestand duidelijk werd, ook nog vrij ruime vastleggingsmachtigingen aan de Huisvestingsmaatschappij heeft verleend.

Wat hebben wij gedaan ? Wij hebben voor 6 miljard 600 miljoen frank lasten van de huisvesting in onze lopende uitgaven opgenomen en voor 4 mil-

Schiltz

jard 400 miljoen frank **gedebudgetteerd** en opdracht gegeven aan de Huisvestingsmaatschappij deze te herfinancieren.

Daar waar de wet van 1984 voor een belangrijk gedeelte, maar niet voor alle lasten van het verleden een regeling heeft getroffen tussen de centrale Staat en de gewesten, is het probleem van de interregionale verdeling en afrekening met de **Huisvestingsmaatschappij** tussen de Gewesten onderling niet opgelost.

Dit probleem is bovendien bezwaard door een tweede fenomeen, met name dat noch de centrale Staat noch de Executieve tijdig de aflossingen aan de Huisvestingsmaatschappij en aan de Landmaatschappij hebben gestort, zodat deze maatschappij en verplicht zijn geweest aan tijdelijke herfinanciering te doen, wat natuurlijk niet was voorzien en niet was ingecalculleerd en bijkomende lasten met zich brengt.

Dit alles heeft ertoe geleid dat in de loop van 1984 reeds de Executieve aan de Minister van Huisvesting en aan mijzelf opdracht heeft gegeven een dossier voor te bereiden ter bespreking in het Overlegcomité Regering-Executieven. Het probleem dat aanhangig werd gemaakt, was niet het probleem van het akkoord van 1983 of de wet van 1984, vermits dit een politiek besluit had gekregen. Inderdaad, het had niet veel zin reeds onmiddellijk dit akkoord opnieuw in discussie te stellen in het Overlegcomité ; dit zou op dat moment vrij nutteloos zijn geweest. Wel hadden wij opdracht, wat wij dan ook hebben gedaan, het probleem van de juiste berekening van onze schulden tegenover de Huisvestingsmaatschappij en de Landmaatschappij aan te brengen alsook de uitsplitsing van de bij komende lasten die uit de herfinanciering ten gevolge van de laattijdige betaling voortsporen. Wij hebben zeer zorgvuldig de gewestelijke verdeelsleutel omgerekend aan de hand van een betalingsleutel wat betreft de lasten van het verleden, die duidelijk waren aangegaan ter financiering van de werken. Wij hebben gewoon de lokalisatie van de werven genomen en de

kostprijzen van de werven ; op basis van deze gegevens hebben wij de financiële lasten van de Maatschappij voor Huisvesting en de Landmaatschappij herberekend, dit wil zeggen het inputeren onder ieder Gewest van de financiële lasten verbonden aan de investeringen in dat Gewest uitgevoerd en niet op basis van de theoretische gewestelijke verdeelsleutel. Dit geeft inderdaad een aanzienlijk verschil en brengt mede dat eigenlijk het Vlaamse aandeel ter zake lager ligt dan wat het is, berekend op basis van de gewestelijke verdeelsleutel, zoals in het verleden altijd is gebeurd.

Wat betreft de lasten van de herfinanciering, kan men niet de lokalisatie van de investeringen nemen. Inderdaad, hier moet men de debetstanden van de Gewesten en de centrale Staat nemen, vermits het deze debetstanden zijn die door de NMH en de NLM zijn geherfinancierd. Ook dat hebben wij uitgesplitst. Op basis daarvan hebben wij op die manier per dienstjaar — 1980, 1981, 1982 en 1983 — een volledig dossier van herberekening van onze schulden ten opzichte van de Huisvestings- en Landmaatschappij opge maakt. Dit dossier werd op het Overlegcomité geïntroduceerd en er werd een procedure afgesproken. Er werden gezamenlijke werkgroepen samengesteld van de kabinetten en van de departementen ; zij hebben dat werk overgedaan. De conclusie van deze werkgroepen en de bemerkingen van de Gewestexecutieve moeten dan aan de Ministerraad van de centrale Regering worden voorgelegd. De centrale Regering zal dan haar standpunt bepalen en dit aan het Overlegcomité voorleggen. Dit is nog niet gebeurd. Ik zou zeggen dat alle intellectueel werk is verricht en dat de Vlaamse Regering haar standpunt heeft bepaald en zich akkoord heeft verklaard met het uiteindelijke technische document, dat trouwens gedeeltelijk overeenstemt met het document dat door ons eigen departement werd voorbereid ; dat was goed werk : het was objectief-technisch correct.

In feite staat niets meer een beraad en een beslissing in de centrale Regering in de weg. Wij wachten bijgevolg op de stellingname van de centrale Regering, maar wij kunnen niet vooruitlo-

pen door gissingen of vermoedens inzake deze stellingname te formuleren. Ik heb het gevoelen dat de herberekening van de lasten moeilijk aanvechtbaar is. Dit is een boekhouderswerk, dat precies werd gedaan. De vraag rijst in welke mate de herberekening van de lasten aanleiding zal zijn om opnieuw het financiële probleem in zijn geheel te stellen.

Het is zó dat wanneer men reeds deze correcte afrekening wil bekrachtigen wat de toekomstige lasten betreft, dit een aanzienlijke verlichting van ons dossier zal meebrengen. Maar ook dan is het probleem niet volledig opgelost ; dat is duidelijk

Vandaar uw vraag in verband met de 258 miljoen frank in de Regeringsverklaring over de actualisering van het Regeerprogramma. Dat kan echter niet de oplossing zijn voor het resterende fundamentele probleem. Op dat vlak heeft u gelijk ; dat is trouwens niet de bedoeling, althans niet in de mate dat wij het kunnen oordelen.

De centrale Regering komt niet bij ons te rade voor het opstellen van haar Regeerverklaring ; dat is haar verantwoordelijkheid en haar taak

Wij kunnen niet afleiden enerzijds uit de manier waarop de passus is geformuleerd : „258 miljoen frank in het raam van een nieuw en uitzonderlijk interventievoorstel van de Staat in de regionale lasten van de sociale huisvesting”. Dan komt tussen haakjes het belangrijke „leninglast voor herfinanciering na 1980”.

In afwachting dat wij in het Overlegcomité het document van de centrale Regering krijgen dat reflecteert op de technische nota, kunnen wij niet meer doen dan deze tekst nemen voor wat hij is. Het is naar alle waarschijnlijkheid — en dat is de enige voor de hand liggende uitleg — de herberekening van de begrotingslast voor 1985, die de centrale Staat op zich moet nemen ingevolge de herfinanciering van de laattijdige bijdrage aan de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, dit slechts voor het begrotingsjaar 1985.

Dit wil zeggen dat de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting in 1985 voor 258 miljoen frank meer financië-

Schiltz

le lasten moet dragen, omdat de centrale Staat tijdens het vorige dienstjaar of in de loop van dit dienstjaar, zijn bijdrage niet tijdig heeft betaald. Dit geldt trouwens ook voor ons en wij zullen daarvoor zeker de rekening gepresenteerd krijgen. Dat heeft niets te maken met de definitieve **herberekening** of opsplitsing interregionaal van de lasten tussen de regio's en de centrale Staat maar evenmin met een eventueel nieuw bijstandsprogramma supplementair aan het programma dat in de wet van 1984 is opgenomen. Het staat daar volledig buiten en het bedrag van 258 miljoen frank heeft ook niet **het** voorwerp uitgemaakt van enige negotiatie tussen de Executieve en de centrale Regering. Wij hebben ons niet met een kluitje in het riet laten sturen.

De heer J. Van Elewycyk : Noemt u dat een riet ?

Minister H. Schiltz : Laat mij zeggen dat „de boot nog niet te water is”. Het dossier is klaar, is geïntroduceerd en onze stelling is bekend. Deze zaak moet in het Overlegcomité nog worden uitgevochten. Het spreekt vanzelf dat wanneer dit dossier is geregeld, er nog een laatste vraag overblijft, met name is **daarmede** het financieel probleem voor ons volledig opgelost ? Neen, maar volgens mij dient het overige opgevangen te worden in een nieuw globaal gesprek over de financiële basissen van de gewestelijke autonomie. Het lijkt mij weinig waarschijnlijk dat er sectorieel althans op korte termijn nog iets kan gebeuren. Dit zal moeten geregeld worden door de eis, die trouwens ook door de Vlaamse Regering wordt gesteld, dat het financieringssysteem fundamenteel moet worden herzien. Wij zijn van oordeel dat zo snel mogelijk een middel moet worden gevonden om aan de Vlaamse Gemeenschap middelen te bezorgen langs de gedeeltelijke ristoring van de personenbelasting, omdat dit fiscaal en politiek rechtvaardig is. Hoe dan ook, zal dit laatste gedeelte van de huisvestingslasten, dat op dit ogenblik nog altijd onder onze bevoegdheid valt, in het kader van die globale herziening van de financiële situatie moeten worden

opgenomen. Dat is op dit ogenblik de filosofie van de Vlaamse Regering.

Inzake het eerste deel van de problematiek zouden wij opnieuw een afspraak moeten beleggen nadat de centrale Regering uitspraak heeft gedaan over deze herberekening van de interregionale verdeling van de lasten en het aandeel van de Staat in de kosten van de laattijdige bijdrage bij de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de Landmaatschappij. (**Applaus**)

De Voorzitter : De heer Van Elewycyk heeft het woord.

De heer J. Van Elewycyk (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ik ben de Minister erkentelijk, voor het antwoord dat hij heeft willen geven op mijn interpellatie en op de door mij gestelde vragen. Ik zal zijn woordspelingen eventjes hernemen. Er is inderdaad geen riet, maar het gaat wel over de kluiten.

Uit het antwoord van de Minister onthoud ik wat in de bijlage van de regeringsmededeling „een nieuwe en uitzonderlijk ke tussenkomst” genoemd wordt, terwijl het eigenlijk om een vulgair bijkrediet gaat dat even goed had kunnen ingeschreven worden op de traditionele aanpassing van de begroting 1985. De wijze van formuleren van deze zin — de Minister heeft er zelf ook op gewezen — houdt natuurlijk een bijzonder gevaar in. Hoewel het niet mijn bedoeling is mij hier uit te spreken over wat de nationale Regering aan het nationale Parlement mededeelt, wens ik er toch de aandacht op te vestigen dat door de wijze van formulering van deze zin de indruk wordt gewekt dat het hier inderdaad om de definitieve afrekening gaat, niet in politieke dan wel in financiële betekenis, waarover u het in uw eerste deel van uw uiteenzetting had. Het gaat daar dus niet om, ook al wordt met de wijze van formuleren deze indruk gewekt.

Uit het antwoord van de Minister blijkt eveneens dat de Regering nog geen stelling heeft ingenomen over het resultaat van het overleg in de gemengde werkgroep. Ook dit wordt — ik meen dat we het hierover allen eens

zijn — erg dringend, tenzij de bijlage bij de Regeringsmededeling in verband met de actualisering van het programma betekent dat deze stellingname er niet komt. Wanneer de 258 miljoen frank dan toch wel met de uitzonderlijke zin worden bedacht om dat bijkrediet aan te kondigen, dan vrees ik dat de Regering geen stelling meer zal innemen omtrent het probleem dat u heeft aangeraakt en dat wel voor het Overlegcomité ligt, maar waar het over veel belangrijker kere bedragengaat.

Aansluitend betreur ik dat duidelijk opnieuw onvoldoende kredieten worden aangekondigd, niet door de Vlaamse Regering, maar door de nationale Regering, om de financiële problemen van deze Gemeenschap en dit Gewest op een behoorlijke en rechtvaardige manier op te lossen.

Tot slot van mijn betoog wens ik de Vlaamse Executieve te suggereren om het resultaat van de gemengde werkgroep, waarvan de Executieve zoals u zegt akte heeft genomen en waarbij zij zich heeft aangesloten, op korte termijn voor te leggen aan de Commissie voor Financiën en Begroting van de Vlaamse Raad ten einde hieraan eventueel samen met de collega's van de Commissie voor Huisvesting een bespreking te wijden.

Wat wij moeten voorkomen is dat in de komende weken en maanden, wanneer besprekingen plaatshebben in het nationale Parlement over aangelegenheden die ons allen hier in deze Vlaamse Raad bijzonder nauw aan het hart liggen, onze collega's onvoldoende ingelicht zijn over de betekenis van de stemmingen, die zij hoe dan ook met een andere pet op, zullen moeten uitbrengen.

Ik hoop, mijnheer de Minister, dat u aan mijn suggestie een gunstig gevolg zult willen geven. (**Applaus bij de SP**)

De Voonitter : Minister Schiltz heeft het woord.

Minister H. Schiltz : Mijnheer de Voorzitter, ik meen dat de suggestie van de heer Van Elewycyk nuttig is en ik zal ze aan mijn collega's overmaken. Het zou goed zijn indien wij deze materie zowel in de Commissie voor Financiën en Begroting als in de

Schiltz

Commissie voor Huisvesting konden bespreken, omdat het allemaal samengaat. Het heeft allemaal te maken met federaliseren, met het vereffenen van de inboedel. Ik zal dus aan de Vlaamse Executieve deze suggestie overmaken met het verzoek er het nodige gevolg aan te geven.

Ik meen echter, mijnheer de Voorzitter, dat de Vlaamse Raad steeds vrij blijft via de commissies de leden van de Vlaamse Regering te ontbieden om uitleg te vragen. Het initiatief moet echt niet van de Vlaamse Regering uitgaan.

De heer J. Van Elewycck : Mijnheer de Voorzitter, met het reglement in de hand moet ik dit tegenspreken. Volgens ons reglement hebben de commissies een relatief beperkte opdracht en bevoegdheid. Maar het is nu niet het ogenblik om een discussie te hebben over het reglement. Wij weten allemaal wat in deze de politieke bedoeling is.

Indiening van moties

De Voorzitter : Door de heer A. De Baere werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie van afkeuring ingediend die luidt als volgt :

„De Vlaamse Raad,

– gehoord de interpellatie van de heer Van Elewycck tot de Vlaamse Executieve over de weerslag van de actualisering van het Regeerprogramma op de financiering van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest ;

– gehoord het antwoord van de Executieve ;

– betreurt dat aan het Vlaamse Gewest opnieuw absoluut onvoldoende kredieten zullen worden toegekend.”

Door de heren Verhaegen en Daems werd tot besluit van deze interpellatie een eenvoudige motie ingediend die luidt als volgt :

„De Vlaamse Raad,

– gehoord de interpellatie van de heer Van Elewycck tot de **Gemeenschapsminister** van Financiën en Begroting over de weerslag van de actualisering van het Regeerprogramma op de financiering van de Vlaamse Gemeenschap ;

– gehoord het daarop door de Minister verstrekt antwoord ;

– gaat over tot de orde van de dag.”

Overeenkomstig artikel 5 1, punt 7 van ons reglement zal de Raad zich daarover tijdens een volgende openbare vergadering moeten uitspreken.

De heer J. Van Elewycck : Mijnheer de Voorzitter, ik betreur dat een collega die de interpellatie en vooral het antwoord van de Minister niet heeft gehoord, een eenvoudige motie ondertekent. Dit behoort niet tot de goede politieke zeden.

In het nationale Parlement trachten wij altijd dat diegene die een motie ondertekent, in welke zin dan ook, ten minste de bespreking in openbare vergadering bijwoont. Ik had er prijs op gesteld indien dit ook hier voor de

ze interpellatie het geval was geweest.

De Voorzitter : Mijnheer Van Elewycck, de collega waarover u het hebt, was wel aanwezig tijdens uw uiteenzetting.

De heer J. Van Elewycck : Enkel in het begin van mijn uiteenzetting.

De Voorzitter : Ik moet u wel zeggen dat ik de twee moties ontvangen heb vooraleer het antwoord van de Minister was beëindigd.

Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

— **De vergadering wordt gesloten om 12.20 uur.**
